

2. lpp. Cik mūsu vide piemērota invalīdiem?

3. lpp. Vecie deputāti atskatās.

4. lpp. Ceļotāju dienas aizvadītas.

5. lpp. Kolkas līvu centram — 20!

7. lpp. Šie nelaimīgie atkritumi!

Redaktora vārdi

Lai visiem kopā izdodas!

Tauta ir izvēlējusies. Īstenībā šoreiz redaktora vārdus varētu nerakstīt — maz man piebilstama Baibas Šuvcānes paustajam šajā pašā lappusē. Ja nu vienīgi gribas uzsvērt — mūsu kopīga attīstība ir iespējama, ja saprotam — vēlēšanas ir svarīgs notikums, bet reizē tikai jauna cikla sākums. Nevis reizi četros gados padarīts darbiņš, bet neatlaidīga un grūta ikdienas darba sākums. Sadarbības sākums. Ja mēs, sabiedrība kopumā, sasparosimies ikdienā darāmajam, ja cits citam prasīsim, ja mācēsim skaidrot un mācīsimies ieklausīties, tad ir cerība uz labāku dzīvošanu. Ja būsīm iecietīgi tajā, kur jābūt iecietīgiem, un uzstājīgi tajā, kur jābūt uzstājīgiem. Pagaidām mums visiem šajā grūtajā skolā nav pārāk labi veicies.

Kad rakstīju šīs rindiņas, vēl nebija notikusi jaunā deputātu sastāva pirmā sēde un jaunā domes vadītāja vēlēšanas. Kad avīze iznāks, tam vajadzētu būt jau zināmam. Lai tautas kalpi ir atbildīgi un lai mums visiem kopā izdodas!

Un priecīgus jāņus!

Alnis Auziņš

Kā vēlēšanas vērtē novada iedzīvotāji?

Pašvaldību vēlēšanas notiek katru gadu, un diezgan droši var teikt — cik gudri ievēlēsīm, tik labi arī dzīvosim. Tomēr vēl svarīgāk ir lūkoties nākamajos četrus gadus uz priekšu. Ir zināma līdzība ar eksāmeniem: svarīgi tos nokārtot, bet vēl svarīgāk ir turpmāk neatlaidīgi strādāt.

Baiba Šuvcāne, pensionāre Kolkā

Kā privātpersonai man faktiski varētu būt vienalga, kas pēc vēlēšanām valda novadā. Pensiju man maksā valsts, jumts virs galvas ir. Taču kā personai, kurai nav vienaldzīga mūsu novada attīstība un dzīves kvalitāte ikvienā novada vietā, man ir ļoti svarīgi, lai ievēlētie cilvēki strādātu visas sabiedrības interesēs un spētu sadarboties, nevis turpmākos četrus gadus atkal pavadītu savstarpējos ķīviņos un ambīciju izpausmēs.

Jauns sākums vienmēr nes cerību uz ko labāku. Dīemžēl ievēlēto deputātu saraksts dara diezgan bažīgu. Gribot negribot rodas jautājums: kā varēs sadarboties deputāti, kuri iepriekšējā sasaukumā neatrada kopēju valodu? Kas tik būtiski ir mainījies, lai iedzīvotāji varētu cerēt uz labvēlīgām pārmaiņām? Gribētos ļoti ticēt, ka jaunievēlētie deputāti izvērtēs vēlēšanu rezultātus, noliks malās personīgās ambīcijas un par savas darbības pamatprincipu ikkatrs izvēlēsies — «Ko es kā deputāts varu darīt sava novada, pagasta, savu iedzīvotāju labā?» Un nevis — ko es vai kāda interešu grupa var iegūt...

Ir jau pagājis kāds laiks kopš vēlēšanām. Varētu domāt, ka jaunievēlētie deputāti aktīvi strādā, lai vienotos par darāmo, par mērķiem, kas jāsasniedz turpmākajos četros gados, lai dzīve mūsu novadā uzplauktu. Skumji, bet parādās ziņas, ka vecā politika turpinās — atkal notiek cīņa par krēsliem un darāmie darbi nav deputātu prioritāte...

Kas atliek mums, vēlētājiem? Ir tikai viens ceļš — mūsu pašu aktivitāte un ieinteresētība novada pašvaldībā notiekošajā. Un, ja deputāti nepilda solījumus, ja neieklaušās savos iedzīvotājos, ja mēģina graut to, kas labi darbojas, mums visiem ir aktīvi jāiejaucas, jāprasa skaidrojums un argumentācija pieņemtajiem lēmumiem.

Būtu ļoti gandarīta, ja pēc četriem gadiem varētu teikt: «Es lepojos ar mūsu novada deputātiem!» No sirds novēlu jaunajiem deputātiem veiksmi darbā sava novada labā!

Gaidis Bērziņš,

politiķis, Saeimas deputāts no Pitraga

Mans novēlējums: lai šim deputātu sastāvam izdodas nostrādāt visu paredzēto laiku! Lai atsevišķu politiķu intereses nepāraug intrigās, kas var tikai kavēt darbu un novada attīstību kā tādu. Lai jaunievēlētie deputāti

rod spēku atmet ambīcijas un vienojas kopīgā darbā.

Ivars Osītis, pensionārs Dundagā

Esmu pensionārs, kas apmierināts ar visu, mani neietekmē nekas, kas šeit notiek. Man privātīpašumā ir dzīvoklis. Samaksāju SIA Ziemeļkurzeme par ūdeni, atkritumiem un apsaimniekošanu. Mani domes darbs neinteresē. Nebalsoju vēlēšanās, jo bija liels saraksts, kurā daudz svešu uzvārdu. Zumbergu pazīstu, pie viņa esmu arī strādājis, Laicānu pazīstu, zinu, ka viņš bija Dundagas pašvaldības vadītājs. Tikties ar deputātu kandidātiem negāju, man nebija ne intereses, ne vajadzības.

Māra Šleinere, uzņēmēja Dundagā

Jautājums, kas būs komandā, kura strādās. Ja visi, kas ievēlēti, vienosies, darbs noritēs veiksmīgi. Svarīgi, lai komandā būtu Gunta Abaja, kas līdz šim daudz ko veidojusi. Kā nākamais vadītājs mācēs saliedēt komandu, kā deputāti pratīs sastrādāties, tāds būs arī domes darba rezultāts. Ceru, ka viss izdosies.

Katrā ziņā nekas katastrofāls nenotiks.

Vismaz sliktāk nebūs. Ir arī pietiekami daudz sabiedriski aktīvu cilvēku, kas nav ievēlēti, bet kas varētu ietekmēt domes darbu.

Voldemārs Vagenmeisters, pensionārs Dundagā

Katreiz eju uz vēlēšanām. Šogad pirms tām raibi gāja, jo bija daudz sarakstu un katrā sava uts. Ir piepildījies labākais, kas varēja būt, jo ir ievēlēti vairāki zināmi cilvēki.

Sandra Bekmane, triju bērnu māmiņa Dundagā

Vēlēšanu rezultāti pārsteigumu nesagādāja, tie bija paredzami. Esmu ar tiem apmierināta, jo ievēlēti arī cilvēki, par kuriem es balsoju un kas man ir personīgi pazīstami.

Madara Rudgale, Nellijas māmiņa Dundagā

Esmu apmierināta tāpēc, ka balsoju tieši par Laicāna sarakstu, viņš arī ir ticis ievēlēts. Laicāns kādreiz bija mūsu pagasta vadītājs, man patika, kā viņš strādāja. Laicāns un Kristaps ir bijuši vislabākie vadītāji. Pēc viņiem neviens nelikās pietiekami labs. Laicāna sarakstā bija pazīstamāki cilvēki, arī mans priekšnieks Guntis Pirvits.

Gunārs Anševics, pensionārs Pitragā

Pirms vēlēšanām biju apmulsis, jo bija grūti izšķirties, par ko balsot. Man saistošs likās punkts par maznodrošinātas personas statusa piešķiršanu novadā un iespēju

Nobeigums 3. lappusē.

• Zāļu dienu gaidot.

Rudītes Balķītes foto

Jūnijā un jūlijā

Dundagā

20. VI plkst. 20.00 Laukumā pie pils Laidzes amatierteātris viesosies ar Vīgtas Pumpures izrādi *Kaimiņu būsana*. Ieeja brīva.

23. VI plkst. 22.00 Līgo nakts Zaļumballe. Spēlē Juris un Georgs. Ieeja brīva.

27. VI plkst. 17.00 pils kolonālā Alda Mežkovska gleznu izstādes atklāšana.

30. VI plkst. 13.15 Dziesmu svētku karoga pacelšana Dundagā pie pasta.

Mazirbē

No 16. VI līdz jūlija beigām Lībiešu tautas namā gleznu izstāde *Līvzemē*.

Kolkā

23. VI plkst. 22.00 stadionā *Ielīgo Kolkā*! Vietējo mākslinieku koncerts, balle ar Zigmundu Bogomolu. Ieeja brīva.

27. VI plkst. 19.00 tautas namā Dziesmu svētku ieskaņa: Maskavas latviešu kultūras biedrības koris *Tālava*, Dundagas jauktais koris, Kolkas jauktais koris, Kolkas kokaļtāju ansamblis. Ieeja brīva.

30. VI plkst. 13.00 *Pūt, vējiņi, dzen lai viņu...* Dziesmu svētku karoga pacelšana pie pagasta pārvaldes ēkas.

13. VII Jūras svētki Kolkā: tradicionālās sporta sacensības stadionā, veiklības stafetes un atrakcijas, Jūras valdnieka sagaidīšana, gājiens un svētku atklāšana, piedalās Liepājas aktieru trio *Agenti*. Plkst. 21.00 priecēs Dzintars Čiča, Kaspars Antess, Anatolijs Livča un brāļi Riči. Plkst. 23.00 balle ar Kristapu Pujātu un grupu *Andiņš*.

Talsos

30. VI plkst. 14.30 Dziesmu svētku ieskaņas koncerts, piedalās arī Dundagas jauktais koris, Kolkas jauktais koris un Dundagas vidējās paaudzes deju kolektīvs.

Rīgā

30. VI–7. VII XXV Vispārējie latviešu Dziesmu un XV Deju svētki, piedalās arī: Dundagas jauktais koris, Dundagas vidējās paaudzes deju kolektīvs *Dundang*, senioru deju kolektīvs *Dundang*, Kolkas jauktais koris, Kolkas tautas nama kokaļtāju ansamblis, Dundagas Mākslas un mūzikas skolas Kolkas nodaļas kokaļtāju ansamblis.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 23. maijā

Nolēma ņemt Ls 88 000 ilgtermiņa aizņēmumu Valsts kasē uz 10 gadiem ar Valsts kases noteikto gada procentu likmi Eiropas lauksaimniecības fonda lauku attīstībai projekta *Dundagas pils* — *novada kultūras centrs* pabeigšanai. Aizņēmuma atmaksu garantēt no Dundagas novada pašvaldības budžeta.

Nolēma iznomāt nekustamo īpašumu *Jūras Pērles*, zemi un uz tās esošas būves, kadastra nr. 8862 007 0187. Noteica sākotnējo nomas maksu: ēkām ar kadastra apzīmējumu 8862 007 0187 006 — Ls 1,26 gadā par kvadrātmetru bez PVN; pārējām ēkām Ls 0,13 gadā par kvadrātmetru bez PVN; zemei 1,5% no zemes kadastrālās vērtības. Iznomājot atsevišķas ēku vienības vai zemes gabalus, nomas maksu noteiks proporcionāli ēku platībai vai zemes kadastrālajai vērtībai. Dzīvojamā māju ar kadastra Nr. 88620070187001 ne-iznomās.

Nolēma iznomāt Kolkas tautas nama mazo zāli ar virtuvi, rīkojot nomas tiesību izsoli. Noteica nomas tiesību izsoles sākumcenu Ls 0,50 par kvadrātmetru bez PVN.

Tā kā Benita Ose pēc 4.05.1990. bijusi Kolkas pagasta padomes priekšsēdētāja divus sasaukumus, nolēma piešķirt B. Osei ikmēneša pabalstu divu minimālo mēnešalgu apmērā no 28.05.2013., kā to nosaka Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likuma 15.1 panta pirmās daļas 1. punkts.

Lai nodrošinātu pirmsskolas izglītības iestādes *Kurzemīte* darbu 2013. gada jūlijā, piešķīra papildu Ls 1714,66. Vecākiem dienas nauda par jūliju jāsamaksā līdz 3. VII.

Pieņēma nolikumu *Par naudas balvas piešķiršanu Dundagas novada vispārējās izglītības, profesionālās ievirzes un interešu izglītības izglītojamajiem un pedagogiem* un nolēma to piemērot 2013./2014. mācību gadā.

Nolēma no 1.01.2014. nodrošināt «B» kategorijas auto vadīšanas teorētiskās apmācības kursu rīkošanu Dundagas vidusskolas 10.–12. klašu skolēniem teorētisko zināša-

nu — ceļu satiksmes noteikumu — apguvei.

Nolēma slēgt līgumu ar Kurzemes Tūrisma asociāciju projekta *Central Baltic Cycling* īstenošanai par Ls 1047,37 un plānoto finansējumu projektam garantēt no pašvaldības budžetā ietaupītajiem līdzekļiem.

Nolēma atbalstīt biedrības *Randalist*, reģ. nr. 40008206319, piedalīšanos Eiropas Savienības Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF) konkursa pasākumam *Teritoriju attīstības stratēģiju īstenošana* ar projektu *Līvu etnogrāfiskās istabas izveide Lībiešu tautas namā* par Ls 19854,35, ieskaitot PVN. Ls 1985,44 līdzfinansējumu projekta īstenošanai paredzēt pašvaldības 2014. gada budžetā.

Piekrita sadalīt nekustamos īpašumus *Kauguri*, kadastra Nr. 8850 009 0022, un *Kūri*, kadastra Nr. 8850 005 0144.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Uzpīļkalni* zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 8850 005 0142, sadalot to divās daļās.

Deleģēja biedrībai *Dundagas bērnu dienas centrs «Mājas»*, reģ. nr. 40008087981, pārvaldes uzdevumu: rūpēties par bērnu ārpuskolas mācību un audzināšanas organizēšanu, izmantojot ēkas Talsu ielā 7, Dundagā, daļu. Deleģēja biedrībai *Randalist*, reģ. nr. 40008206319, pārvaldes uzdevumu: rūpēties par lībiešu kultūras attīstības pasākumu veikšanu. Uzdeva Centrālajai administrācijai līdz 3. VI sagatavot un piedāvāt biedrībām noslēgt deleģēšanas līgumus un plānot pašvaldības budžetā finanses biedrībām uzdoto pārvaldes uzdevumu izpildes daļējai segšanai.

Atcēla novada pašvaldības Sociālā dienesta 2.04.2013. lēmumu Nr.2-8/229 *Par asistenta pakalpojuma piešķiršanu* un uzdeva Sociālajam dienestam izskatīt A.S. iesniegumu no jauna.

Pieņēma noteikumus *Uzņemšanas un atskaitīšanas noteikumi vispārējās vidējās izglītības programmās Dundagas vidusskolā*.

Pieņēma grozījumus pašvaldības nolikumā.

Grozīja noteikumus *Amatpersonu un darbinieku noteikšanas kārtība*.

Atbalstīja Aizsardzības ministrijas vēstulē *Par nekustamo īpašumu «Kapteiņi» Kolkas pagastā, Dundagas novadā* minēto otro situācijas risinājumu — pašvaldības īpašumā nodot īpašuma *Kapteiņi* daļu — aptuveni 5093 m² zemes un trīs būves: kazarmu un divus pagrabus. Iekārtu kontainers, metāla tornis un žogs saglabātos Aizsardzības ministrijas valdījumā, un pašvaldība noslēgs bezatlīdzības lietošanas līgumu ar ministriju par zemes vienības — nožogotās teritorijas — lietošanu Nacionālo bruņoto spēku vajadzībām. Būves — kazarma un pagrabi — pašvaldībai vajag likuma *Par pašvaldībām* 15. panta pirmās daļas 10. punktā minētās funkcijas veikšanai, lai sekmētu saimniecisko darbību novada te-

Administratīvajā komisijā

9. IV sēdē Nr. 4 izskatīja 8 administratīvā pārkāpuma lietas.

No tām: 2 administratīvā pārkāpuma lietas par nepilngadīgas personas smēķēšanu (LAPK* 42.¹ p. 4. d.) — personas administratīvi sodītas ar Ls 10 naudas sodu;

2 lietas par pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību* — par dabisko vajadzību kārtošanu tam neparedzētā vietā (XII daļas 48. p.) pārkāpšanu — 1 persona sodīta ar Ls 15 naudas sodu; 1 persona sodīta ar Ls 10 naudas sodu;

3 lietas par pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību* — par atrašanos sabiedriskā vietā ar atvērtu alkoholkā dzēriena iepakojumu (XII daļas 44. p.) pārkāpšanu — personas sodītas ar Ls 10 naudas sodu;

1 lietu par bērna fizisku un emocionālu vardarbību (LAPK 172.² p. 1. d.) — persona sodīta ar Ls 25 naudas sodu.

28. V sēdē Nr. 5 komisija izskatīja 10 administratīvā pārkāpuma lietas.

No tām: 1 lietu par pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību* — par dabisko vajadzību kārtošanu tam neparedzētā vietā (XII daļas 48. p.) pārkāpšanu — persona administratīvi sodīta ar Ls 10 naudas sodu;

3 lietas par pašvaldības saistošo noteiku-

ritorijā, un saskaņā ar Tūrisma likuma 8. panta 5. punktu — veicināt kultūrizglītojošo darbu tūrisma jomā. Kazarmu un pagrabus piedāvās iznomāt saimnieciskās darbības veikšanai un kultūrizglītojoša darba tūrisma jomā veicināšanai.

Apstiprināja zemes ierīcības projektu īpašuma *Amali* zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 88500150031 sadalīšanai.

Piešķīra papildu līdzekļus no budžetā ietaupītajiem līdzekļiem šādiem pasākumiem: papildfinansējums garderobes un foajē remontam *Mazajā skolā* — Ls 6523; žoga remontam *Kurzemītē* — Ls 800; vārtu velves restaurācijai sadarbības projektā ar dāņu amatniecības skolu (tehniskais projekts, restaurācija) — Ls 2285.

mu Nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību* — par atrašanos sabiedriskā vietā ar atvērtu alkoholkā dzēriena iepakojumu (XII daļas 44. p.) pārkāpšanu — 2 personas sodītas ar Ls 5 naudas sodu; 1 persona sodīta ar Ls 10 naudas sodu;

1 lietu par bērna aprūpes pienākumu nepildīšanu (LAPK 173. p. 1. d.) — persona sodīta ar Ls 25 naudas sodu;

1 lietu par vides piesārņošanu un piegružošanu (LAPK 58. p.) — persona sodīta ar Ls 50 naudas sodu;

1 lietu par dzīvnieku turēšanas noteikumu neievērošanu (LAPK 106. p. 1. d.) — persona sodīta, izsakot brīdinājumu;

1 lietu par dzīvnieku turēšanas noteikumu neievērošanu, kā dēļ personai nodarīts fizisks zaudējums (LAPK 106. p. 2. d.) — persona sodīta ar Ls 55 naudas sodu;

1 lietu par sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumu neievērošanu (LAPK 75. p. 1. d.) — persona sodīta ar Ls 50 naudas sodu;

1 lietu par ugunsdrošības prasību pārkāpšanu — kūlas dedzināšanu (LAPK 179. p. 4. d.) — personai izteikts mutisks aizrādījums, pamatojoties uz LAPK 21. pantu.

Dace Kurpniece, komisijas sekretāre

* LAPK — Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodekss

Kāda ir vides pieejamība?

No 8. V līdz 16. VI divdesmit Kurzemes plānošanas reģiona pašvaldībās vērienīgā sociālajā kampaņā novadu iedzīvotāji piedalījās pasākumos apkārtējās vides pielāgošanai pēc universālā dizaina principiem, 21. V — arī Dundagā.

Kā norādīts interneta vietnē www.videspieejamiba.lv, universālais dizains (UD) ir domāšana un process, kura rezultātā top produkti un pakalpojumi cilvēkiem ar visdažādākajām vajadzībām — grūtniecēm, ģimenēm ar bērniem, riteņbraucējiem, invalīdiem, pensionāriem... Sabiedriskais transports ar pazeminātu grīdu, uzbrauktuves un nobrauktuves, luksofori ar skaņas signālu, riteņbraucēju celiņi un riteņu novietnes, bērnu istabas — tie ir tikai daži UD piemēri. Kampaņas mērķis ir ne tikai padarīt apkārtējo vidi ērtāku un drošāku, bet arī vērst lēmumpieņēmēju un pārējās sabiedrības uzmanību uz UD principu nozīmi ikvienā ikdienas situācijā. Sabiedrības kampaņas Kurzemes plānošanas reģions nodrošina Latvijas — Lietuvas pārrobežu sadarbības programmas 2007.–2013. gadam projektā Nr. LLIV-322 *My Social Responsibility*.

Dundagā *Likās muižas* zālē pulcējās interesenti, pārsvarā pārstāvji no SIA *Dundagas veselības centrs* un valsts sociālā centra *Dundaga*, un projekta pasākuma vadītājs Māris Zabarovskis. Vispirms Labklājības ministrijas projektā veidotā filma par vides pieejamību lika aizdomāties, cik būtiski ir cilvēkiem ar īpašām vajadzībām justies neatkarīgiem, lai viņiem nebūtu jālūdz citu palīdzība. M. Zabarovskis uzsvēra: viņi nevēlas pret sevi īpašu attieksmi, bet grib, lai izturas kā pret pārejiem. Ja tie ir cilvēki ar kustību traucējumiem, kas pārvietojas ar riteņkrēslu, tad jeb-

kurš šķērslis ceļā var radīt sarežģījumus. Filmā rādīja, kādu vidi vajag cilvēkiem ratiņkrēslos, kādu — redzes un dzirdes invalīdiem un kāda tā ir īstenībā, un cik bieži sabiedrisku vietu plānotāji formāli izpildījuši prasības, piemēram, — uzbrauktuve ir, bet pārāk stāva vai šaura, lai pa to varētu uzbraukt bez pavadona. Filmā labais piemērs ar UD principiem bija Cēsu pils muzejs — uz to var droši doties ikviens. Ir uzstādīts parastais lifts, tālāk pacēlājs, lai varētu tikt uz augšējiem stāviem. Skatu tornis gan nav pieejams, taču ... tornī uzstādītas videokameras un datorā redzams, kā no tā izskatās Cēsis.

Pēc filmas devāmies aplūkot, kā ir ar vides pieejamību Dundagas centrā. Vienā no riteņkrēsliem sēdās kultūras pasākumu organizatore Ruta Bērziņa, vajadzības gadījumā viņai palīdzēja 10. klases skolēns Matīss Grauze, bet otrā riteņkrēslā pamišus — sociālā darbiniece Inese Bernāne un 10. klases skolēns Igors Oļeksjuks. Starp citu, abi puīši piedalījās tāpēc, ka viņi vēlas rakstīt zinātniskās pētniecības darbu par vides pieejamību Dundagas centrā cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Kopā ar viņiem bija arī šī darba vadītāja Inga Leistmane.

Aplūkojot *Līko muižu*, uzreiz bija skaidrs, ka tur cilvēkiem ar īpašām vajadzībām nav nekādas piekļuves. Tāpat ir ar pili. Pie veikala *Top!* nevarējām uzreiz saprast, vai var tikt garām saliktajiem velosipēdiem. Izdevās! Arī veikalu varēja labi izbraukt. Bistro *Vecā pirts*

arī varēja iekļūt, bet tualetē gan ne, jo durvis par šaurām. Pa Sociālā dienesta uzbrauktuvi varēja tikt augšā un pa durvīm arī iekšā, bet lejā nokļūt bija grūtāk, nobrauktuve ir drusku par stāvu. Pastā varēja tikt. SIA *Dundagas veselības centrs* no ielas puses ir divas ieejas: viena ved uz ģimenes ārstes Guntas Skujiņas privātprakses vietu, otras — uz ģimenes ārstes Asjas Feltas privātprakses vietu, kasi un dakteres Aelitas Grīvanes zobārstniecības prakses vietu. Pie ārstes G. Skujiņas nokļūt traucē pakāpiens iekšpusē. Pa otro ieeju var tikt iekšā un nokļūt tur, kur vajag. Protams, uz otro un trešo stāvu nu nekādi nav iespējams tikt. SIA *Aptieka Cito* uzbrauktuve ir par šauru un stāvu, SIA *Viktorija DR* uzbrauktuve ir laba, arī pa durvīm tiek iekšā. Pie kafejnīcas *Krūziņi* pat nepiegājām, jo bija skaidrs, ka tur vide ir pieejama visiem. Savukārt sabiedriskajā tualetē cilvēkiem ar īpašām vajadzībām neiekļūt.

Nekur, izņemot ārstes G. Skujiņas privātpraksi, nebija dzeltenā marķējuma uz pakāpiena. Dundagas vide nav nemaz pielāgota vājredzīgajiem. Ietve autostāvlaukuma pusē pie gājēju pārejas uz bistro ir pārāk augsta, lai cilvēks ratiņkrēslā bez satricinājuma varētu nobraukt uz ielas.

Paldies visiem, kas jau ir gādājuši par apkārtējās vides pielāgošanu pēc UD principiem! Kopumā tomēr secinājumi ir skarbi. Nākotnē tie jāņem vērā. Galu galā vēlētāju apvienības savās programmās ir solījušas iedzīvotājiem draudzīgu infrastruktūru un vidi, uzlabot vides pieejamību cilvēkiem ar īpašajām vajadzībām, arī pašvaldības iestādēs, un veicināt veciem ļaudīm draudzīgas vides izveidi, uzlabot dzīves vides kvalitāti, labiekārtot Dundagas centru, visām vecuma grupām pievilcīgas dzīves vidi. Ja patiesi to vēlamies, ir jādodomā par cilvēkiem ar visdažādākajām vajadzībām! Rūpe par novada apkārtējās vides pielāgošanu pēc UD principiem ir jāuzņemas visai sabiedrībai kopā.

Diānas Siliņas teksts, Dainas Freibergas foto

Pagātnes mācības

Iepriekšējo četrgadī vērtējot

Kā paši deputāti — iepriekšējā laikposma tautas kalpi — vērtē aizvadīto darba cēlienu? To jautājām visiem 13 deputātiem un tencinām visus, kas atsaucās.

Ēriks Bērzkalns

2009. gada 1. VII apvienojās Dundagas un Kolkas pagasts, un atšķirībā no iepriekšējām reizēm šis deputātu sasaukums veidojās no abu pagastu deputātiem. Jaunievēlētie deputāti lielākoties savā starpā bija sveši, un vajadzēja laiku, lai iepazītos. Vienlaikus strauji bija jāpieņem dažādi lēmumi saistībā ar apvienošanos, lai nebremzētu novada darbību. Ar to visu dome tika galā samērā veiksmīgi.

Kā labāko šajos četros gados gribu uzsvērt lietas, kas saistītas ar novada attīstību. Tie ir visi īstenotie projekti ar Eiropas Savienības (ES) līdzekļu piesaisti — vērienīgais ūdens projekts, un tā ieguvums — lielākajā Dundagas daļā beidzot ir tīrs ūdens, Kolkas tautas nama remonts, *Mazās skolas* zāles remonts Dundagā, ielu apgaismojums Dundagā, iesāktā Pils pagalma rekonstrukcija. Ieguvēji no tā ir novada ļaudis. Gribu uzsvērt — lai šos pasākumus īstenotu, nepietiek tikai ar deputātu balsojumu par finansiālu atbalstu, vislielākais paldies jāsaka visiem novada pašvaldības darbiniekiem, kas strādā pie projektu tapšanas un pēc tam arī tos īsteno. Pie pozitīvām lietām jāatzīmē arī mūsu pašdarbnieku un sportistu sasniegumi, kā arī skolēnu panākumi mācību olimpiādēs un sportā.

Sliktākais aizvadītajā posmā bija deputātu savstarpējā nesaprašanās. Uzskatu, ka vislielākā kļūda šajā sasaukumā bija domes priekšsēdētāja A. Zumberga atbrīvošana, jo tieši viņam bija novada iedzīvotāju lielākais atbalsts. Nesaprašanās turpinājās arī pēc tam. Pagāja laiks, un tie paši deputāti, kas atbalstīja A. Zumberga atbrīvošanu un G. Abajas ievēlēšanu par priekšsēdētāju, nu jau aicināja atbrīvot G. Abaju no priekšsēdētājas amata. Protams, nesaskaņas turpinājās līdz pašām šī sasaukuma beigām. Uzskatu, ka tas ir negatīvi ietekmējis daudzu iedzīvotāju attieksmi pret novada domi, pret deputātiem kopumā. Arī tāpēc daudzi iedzīvotāji, kas varētu un kam vajadzētu strādāt domē, atsakās kandidēt vēlēšanās. Arī vēlētāju aktivitāte negāciju dēļ bija samērā neliela. Ļoti ceru, ka jaunā dome šādas kļūdas nepieļaus!

Aigars Zadiņš

Labi, ka neesam vieglprātīgi izsaimniekojuši naudu. Tas pirmkārt. Ir ieguldīta nauda mācību iestādēs, dažādos projektos. Varbūt viss nav īsti mūsu nopelns, jo vairākas iestrādes mantojām no iepriekšējā laika.

Par *nelabo*... Bija sajūta, ka iedzīvotājiem nav pārliecības, ka esam pilnvērtīgi strādājuši viņu labā. Kašķējāmies... Nu ja, tādi esam. Iespējams, ka mūsu nolūki nekad nebija slikti, bet ne velti ir teiciens: ceļš uz elli ved ar labiem nodomiem. Neuzskatu, ka no mums kāds atsevišķi būtu gribējis ko ļaunu izstrādāt, bet tā nu kopā ir sanācis.

Aldons Zumbergs

Ir tādi teicieni kā «vārna vārnai acīs neknābj» vai «roka roku mazgā, abas...», vai arī «es tev, tu man».

Turpinājums no 1. lappuses.

viņiem daļēji kompensēt ārstēšanas izdevumus, valsts nekompensējamo medikamentu un brīļļu iegādi. To savā programmā bija ielikusi Guntas Abajas vadītā apvienība. Tomēr priekšroku devu Gunāra Laicāna sarakstam: viņam ir pieredze darbā Saeimā. Taču arī par Laicānu man nav simtprocentīga priekšstata. Apmulsis esmu vēl aizvien.

Reizēm mani pārņem pesimisma vilņi, jo apkārtnē viss nīkst ārā. Mūsu ciems jau palīks, jo vasarnieki būs. Ar dzīvi nosacīti esmu mierā: pensiju man maksā, ir noliets asfalts, autoveikali brauc. Kamēr šeit būs skolēni, arī skolēnu autobuss kursēs, varēs tikt uz Kolku un Dundagu.

Kad sadzīviski šādi risinām tikai starp diviem cilvēkiem saistošas lietas, tikmēr viss ir kārtībā. Taču, kad to pieļaujam un lietojam, pieņemot publiskus lēmumus, tad patiesībā tas ir pret sabiedrības interesēm un pat noziedzīgi.

Būt kritiskiem pret sevi un citiem mēs iemācījāmies iepriekšējā deputātu sasaukuma laikā. Tas, manuprāt, ir viens no lielākajiem Dundagas novada domes ieguvumiem laikā no 2009. līdz 2013. gadam.

Tiesa, visiem tas nebija pa prātam. Mūsu pašpilnveidošanos pavadīja negatīva publicitāte, ko iedzīvotāji novērtēja pa savam: viņi tikai kašķējas! Bija arī kašķis, taču vairāk tajā bija patiesības dzimšana. Bet viss jaunais nāk ar grūtībām. Noteikti būs arī atplūdi, jo kādi tagad ievēlētie deputāti publiski pauduši, ka likumi nav jāievēro, ja tas nav izdevīgi. Manis minētā patiesības ceļa meklēšana neiztika bez krēslu pārbīdēm. Tās, savukārt, ir vienas no lielākajām neveiksmēm novada domes darbā šajā periodā.

Bet nav zaudējumu bez ieguvumiem un nevar jau būt tikai uzvaras vien. Dzīve ir tāda, kādu to dzīvojam šodien.

Gunta Abaja

Aizvadītajā pašvaldības politiskā darba ciklā pozitīvi vērtēju abu pagastu iedzīvotāju sadarbības attīstību, jo sevišķi kultūras un sporta jomā. Veiksmīgi ir piesaistīts ES finansējums un īstenoti daudzi infrastruktūras projekti.

Diemžēl deputātu nespēja konstruktīvi strādāt ir atstājusi negatīvu ietekmi uz pašvaldības izpildstruktūru. Tam apliecinājums ir apstādinātā stratēģijas un attīstības plāna izstrāde, kā arī problēmas ar atkritumu apsaimniekošanas sistēmu.

Negatīvi vērtēju pēdējā laika vadības likumu un normatīvo aktu neievērošanu.

Una Sila

Padarīto vai nepadarīto lai vērtē iedzīvotājs. Var būt, ka labi padarītie darbi pazūd aiz pārāk skaļo nesaskaņu plīvura. Ja atšķirīgie viedokļi un uzskati tiktu atrisināti mierīgā un konstruktīvā veidā, tad padarīto darbu būtu vairāk. Kā labus darbus es uzskatu, piemēram, *Mazās skolas* otrā stāva zāles rekonstrukciju, vidusskolas sporta zāles apgaismojuma nomaiņu, pils pagalma rekonstrukciju, ielu apgaismojuma ierīkošanu.

Benita Ose

Vasara ir pilnos ziedos... Parasti zemnieks ražu vērtē rudenī. Taču domes deputāti savu devumu novadam var pilnībā izvērtēt sasaukuma beigās. Man novada domē bija iespēja nostrādāt tieši divus gadus. Deputāta mandātu ieguvu laikā, kad mainījās priekšsēdētāji, tāpēc, atminoties pirmo sēdi, atceros kolēģiem teikto: «...dzīvosi! draudzīgi!» Kāpēc šādi ievadvārdi? Gribu uzsvērt — tikai tad var strādāt ražīgi, ja visiem deputātiem ir viens mērķis — uzlabot iedzīvotāju dzīves kvalitāti.

Rolands Jansons, lauksaimnieks Kaļķos

Ar vēlēšanu rezultātiem esmu apmierināts. Savulaik uzticējos gan Laicānam, gan Zumbergam. Tagad ir ievēlēti viņi un vēl citi no abiem šiem sarakstiem. Par pārejiem ievēlētajiem arī neko sliktu nevar teikt.

Velga Eizenberga Dundagā

Vienmēr jau var būt labāk. Esmu apmierināta ar Gunāra Laicāna saraksta panākumiem. Viņa iepriekšējie valdīšanas gadi bija stabils laiks. Ceru uz viņiem kā uz dažādu pretrunu neitralizētājiem. Savukārt Ansim Rodertam vajadzētu kļūt par domes mugurkaulu. Viņš īšā laikā sevi labi parādījis, man patikusi arī Anša nostādne interneta forumā diskusijās.

Kancelejas vadītāja bija sagatavojusi un pēdējā sēdē prezentēja deputātu padarīto skaitļos: cik lēmumu pieņemti, kādi jautājumi risināti. Katras problēmas risinājums prasīja pietiekami lielu sagatavošanos domes sēdēm, jo normatīvo aktu pārzināšana un lietojums bija vajadzīgs lēmuma pareizai un izsvērtai pieņemšanai. Tāpēc šodien prieks par tām vietām un lietām, kas novadā sakārtotas pēdējā laikā. Negribu atsevišķi izcelt nevienu, taču, atkārtojot televīzijā teikto, vēlreiz uzveru, ka izpilddirektores Ingas Ralles iecelšana amatā bija ļoti pārdomāts un mērķtiecīgs solis. Tāpēc arī raiti darbi iet uz priekšu...

Nobeigumā gribu jaunajiem deputātiem izteikt vēlējumu Knuta Skujenieka vārdiem:

*Neraudāt par to, kas bijis,
Nebīties par to, kas rīt.
Tikai saudzīgi un droši
Savu vagu TAISNI dzīt...*

Irina Jānberga

Vispirms — ko vērtēju ar «+» zīmi.

Iestājos par pirmsskolas izglītības un tās iestāžu attīstību novadā. Aktīvi piedalījos pirmsskolas izglītības iestādes *Kurzemīte* nolikuma izstrādāšanā, rosināju pieņemt saistošos noteikumus par bērnu uzņemšanu pirmsskolas izglītības iestādēs. Tika palielinātas slodzes mūzikas skolotājiem, no pašvaldības līdzekļiem palielināta alga pirmsskolas skolotājiem.

Izdevās atrast iespēju izremontēt *Kurzemītes* veļas mazgātavu. Jāuzsver, ka stāvoklis telpās bija darbinieku dzīvībai bīstams, veļas mazgātavu remontēja ar nosacījumu, ja pirmsskolas iestādē mazgās veļu no Veselības centra. Tas zināmā mērā bija risks, bet zināju, ka sanitārie noteikumi to nepieļaus.

Draudzīgs un aizraujošs bija *Kurzemītes* sporta zāles telpu remonts. Ar Guntas Abajas gudrību tikām gan pie bruģētā laukuma iestādes priekšā, gan pie naudas pasākumu zāles remontam.

Vēl par pozitīvo. Spēju pateikt «nē» pat tad, ja nonāku interešu konfliktā ar vadītāju un ja lēmuma projekts, pēc manām domām, neapmierinās iedzīvotājus. Viens no tiem bija lēmums, ka bērnudārzam jābūt pieejamam arī jūlijā.

Iepriecinoši, ka atbalstu guva un varēja īstenot lielos projektus: ūdenssaimniecībā Dundagā, Kubalu skolā, atjaunot Kolkas tautas namu, remontēt visas novada izglītības iestādes, ierīkot ielu apgaismojumu.

Tālāk par «-» zīmi.

Pašvaldības maz ko var ietekmēt veselības jomā, taču vajadzēja aktīvi iestāties par mūsu novadnieku piesaisti Veselības centram, palīdzot izveidot privātprakses topošajiem ģimenes ārstam un zobārstam.

Bēdīga lieta — ēdināšana Dundagas vidusskolā. Ar šodienas skatījumu noteikti balsotu par pašvaldības organizētu ēdināšanu.

Tā arī neierosināja optimizēt pašvaldības struktūru.

Nevienlīdzīgi noteikumi atalgojumā un atvaļinājuma pabalsta nepiešķiršana pirmsskolas pedagogiem — tam nepietika pārliecināšu argumentu.

Smaida Šnikvalde

Novads samērā veiksmīgi apvienojās. Ir daudz izdarīts pašvaldības iestādēs: izremontēts un skaisti iekārtots Kolkas tautas nams, pils otrā stāva gaitenis un atjaunota

terase, vidusskolas gaiteni un klases, *Mazās skolas* zāle, pašreiz tur remontē pirmā stāva foajē, Dundagā atjaunotas ietves un vairākās ielās ierīkots apgaismojums, pabeigts ūdenssaimniecības projekts Dundagā un izstrādāts projekts Kolkā, pašlaik izstrādā pils apkārtnes labiekārtošanas projektu un rekonstruē pils pagalmu, šogad jāuzceļ estrāde parkā.

Daudz labo darbu, visus droši vien neesmu uzskaitījusi. Deputātiem bija svarīgi, lai novadu sapostu, un to arī turpinās. Ir tik daudz vēlmju, ko īstenot! Sociālais audits parādīja, kas darāms sociālā darba pilnveidē.

Priecājos par labu sadarbību ar Kolku, rīkojot kopīgus kultūras pasākumus: koncertus *Dziesma manam novadam* un stafetes skrējienu *Sirdspuksti jūrai*, Senās uguns nakti, Jūras svētkus.

Dome finansiāli atbalstījusi dažādu iedzīvotāju grupu un biedrību darbību.

Protams, nesaskaņas domē un biežā tās vadības maiņa pabojāja novada tēlu. Kad domi vadīja Aldons Zumbergs, veiksmīgi sākās novada attīstības plānu izstrāde, bet nākamie vadītāji šim jautājumam nepiegrieza vajadzīgo vērību. Tālab dome vairākkārt noraidīja izstrādātos plānus. Tā kā tie jāizstrādā līdz gada beigām, rodas šaubas, vai tik īsā laikā tos varēs sagatavot pietiekami kvalitatīvus. Tas varētu ietekmēt visu turpmāko novada attīstību un ES finansējuma piesaisti.

Jāatzīst, ka ne visus iestāžu vadītājus apmierina budžeta sastādīšanas un izvērtēšanas gaita.

Ir sāpīgi dzirdēt, ka iedzīvotāji domā, ka deputāti domē sēž tikai pašlabuma dēļ. Lai kam jau tas ir informācijas trūkums. Pati kā deputāte, lemjot dažādus jautājumus, esmu domājusi, kā labāk novadam. Mans ieguvums ir pieredze, zināšanas, vairāk sirmu matu un... diemžēl arī kuņģa čūla.

Guntis Pirvits

Jautājāt par labajiem darbiem? Manas domas ir aptuveni šādas. Domāju, ka visi darbiņi, tie gan laikam būs vairāk lēmumi, novadam ir bijuši nozīmīgi. Es nevarēšu izdalīt ne trīs, ne piecus. Sākotnēji domāju neatbildēt uz šādu aicinājumu rakstīt. Ne jau mans darbs būtu gatavot rakstus avīzei. Mums taču ir avīze, darbinieki, kuriem tas būtu jādara. Tad tomēr nolēmu padalīties ar savām pārdomām.

Ne jau nu deputātiem būtu sevi jāslavina ar atsevišķi labi padarītiem darbiem. Drīzāk jāvērtē būtu sabiedrībai šie padarītie vai nepadarītie darbi. Un ne tikai pārvēlot novada domi! Bet arī ikdienā. Jums, avīzei, būtu jāiet pie sabiedrības un jājautā, jāuzklausā sabiedrības pulss. Iespējams, tie lēmumi, kuros es esmu balsojis «par», sabiedrībai nešķiet būtiski vai vispār nav pamanīti. Iespējams, daudz svarīgāk ir bērnudārza grupiņa vasarā vai tie paši nelaimīgie pāris baļķi slūžās.

Šādi uzdoti jautājumi tikai padziļina plaису starp deputātiem un sabiedrību. Saprota arī, ka avīze ir dziļi politizēta un ka sabiedrības viedoklis nebūt nav tik svarīgs. Gribētos, lai avīze vairāk uzklausītu sabiedrības domu, komentārus par pieņemtajiem lēmumiem starp uzņēmējiem, jauniešiem, sportistiem, pensionāriem, lai mazinātos plaisa starp novada vadību un sabiedrību. Paldies, ja sapratāt, ko biju domājis!

Deputātus aicināja izteikties un sacīto apkopoja Diāna Siliņa un Alnis Auziņš

tams, ir vecāka gadagājuma cilvēki, viņiem lielāka pienākuma apziņa. Jauniešus acīmredzot vilina kas cits — laiks vēlēšanu dienā skaists, jūrā ūdens silts, īsti nav bijusi gribēšana un interese izlasīt sarakstu programmas. Bet varbūt problēma ir arī deputātu kandidātos, kas nemāk uzrunāt jauniešus? Mans novēlējums — paši vēlējam, pašiem arī tālāk jādzīvo. Nepārmetiet, saprotiet, ieklausieties!

Pēteris Supe, students Mazirbē

Diemžēl pats vēlēšanās nepiedalījos. Pats savu balsi būtu atdevis par sarakstu *Mūsu novadam*, jo ļoti saistoša likās tā priekšvēlēšanu programma. Visumā ar vēlēšanu rezultātiem esmu apmierināts.

Visa dzīve man viens ceļojums

Slīteres Ceļotāju dienās

Ceļošana turpinās!

1. un 2. VI Slīteres Ceļotāju dienas aizritējušas, taču parka 90. jubilejas gads un ceļošana turpinās. Atskatāmies uz jūnija pirmajām divām dienām.

Paldies visiem Slīteres Ceļotāju dienu dalībniekiem, čaklajiem gidiem un darbnīcu vadītājiem! Abas dienas pagāja zinātkāri, rosiģi un reizē nesteidzīgi, baudot silto laiku, skaisto dabu, no jūras nākušos gardumus un lībiešu kultūru. Slīteres nacionālo parku un Dundagas novadu 1. un 2. VI aktīvai atpūtai izvēlējās aptuveni 1500 mūsu draugu.

Septiņos dabas pārgājienos un putnu vērošanā piedalījās ap 80 interesentu, četros kultūrvēstures izziņas pārgājienos — ap 170, divos veloapļos — 35, laivošanā — 17, septiņās radošajās darbnīcās darbojās ap 100 dalībnieku. Īpaša piekrišana bija Mazirbes *Stūrīšiem* (divās dienās 280 apmeklētāju) un Lībiešu tautas namam (130). Kā ierasts, daudz tūristu pulcēja Šlīteres bāka (150), Dundagas pils (107), Kolka līvu centrs *Kūolka* (64), Pāces vilnas fabrika un zivju kūpinātājs un seno žogu meistars Andris Amtmanis Pitragā (pa 60).

Slīteres nacionālā parka jubilejas gadā visi ceļotāji mīļi gaidīti mūsupusē! Ielūkojieties Ceļotāju dienu programmā interneta lapā <http://sliteresdiena.wordpress.com>, apskatiet fotogrāfijas un izvēlieties kādu no pastāvīgajiem piedāvājumiem (bez zvaigznītes apzīmējuma), kas ir pieejami joprojām. Zvaniet, sarunājiet un brauciet ciemos!

Alanda Pūliņa un Andra Ratkeviča

«Mēs šur tur esam»

Tā dzirdēju garāmģājējus sakām Slīteres Ceļotāju dienās 1. un 2. VI. Arī šo rindiņu autors šur tur bija. Visu aptvert jau nav iespējams!

Laiks salīdzinājumā ar pērnajām Ceļotāju dienām ir pilnīgi pretējs: tad bija pārāk auksts, tagad ir teju vai par karstu. Bet — «dabai jau nav slikta laika», vai ne?

Šlīteres bāka sagaida ar darbnīcu, piedāvājot meistarot briežus un pūces, veidot un zīmēt, krāsot putnus, puķes un kukaiņus, kas īpaši piesaista mazos ceļotājus, ar zupu, kas varētu pievilināt gan lielus, gan mazus, bet kas pagaidām vēl tikai vārās čuguna katlā virs ugunsкура, un ar krustvārdu mīklu par nacionāla parka vērtībām. Tā kā mīklu sacerējis kāds Alnis Auziņš, tad no minēšanas atsakos, bet kāpj patīkami vēsajā bākā raudzīt visos stāvos izlikto informāciju un izstādes, arī Dundagas bērnu dienas centra *Mājas* dalībnieku darināto *Mežu*. Savdabīgi, ka daži koki ir sagāzušies... Varbūt nejauši, varbūt ne, jo īstā mežā arī taču ir vējgāzes...

• Dabas daudzveidības iepazīšanas ekspedīciju vada Kristaps Vilks (pa kreisi ar cepurīti galvā).

Kolkas ragā mūs sagaida smaidošs *ekspotīcijas* ap ragu vadītājs Jānis Dambītis ar piemērotu kreklu mugurā — uz tā priekšpusē un aizmugurē izšūti krāšņi burti «Kolka», trūkst tikai «Cool». Pa ceļam uz ragu noskaidrojam, ka grupā esam no Ventspils, Rīgas, Dundagas un... Sibīrijas, turklāt meitene no tālās zemes vienā mēnesī jau gluži labi ielauzījusies latviešu valodā!

Pie pieminēklā Jūras paņemtajiem ierauģām tādu samērā retu putnu šiem platuma grādiem kā balodi, turklāt gredzenotu, piedevām gredzeni ir uz abām kājām! Kāds asprātīgs ventspilnieks no mūsu grupas paziņo, ka šim putnam esot divas sievas... Hm, vai ventīņš būtu kāzās bijis par vedēju?

Pie raga Jānis klāsta, kā straume maina smilšu sēri un ka vēl pavisam nesen, šopavas, rags izskatījies krietni citādi. Bet 1996. gadā, kad Jānis te ieradies pirmoreiz, bākas drupas vēl slējušās 5 metru augstumā. Savukārt divas ceļotājas no mūsu grupas papildina, ka vēl agrākos gados starp bākas drupām audzis jāņogu krūms...

Pa ceļam uz jauno putnu vērošanas torni Priežu takas galā ielūkojamies *Laimes mājiņās*. Pavisam to ir četras, un ikviens laimes tīkotājs par Ls 25 var gūt iespēju dienā nakti baudīt prieku, zvilnot mājiņā un pa logu vērojot dižjūru. Pie mājiņām nupat piestiprinātas nosaukumu plāksnītes — Līvu piekrastes ciemu vārdi. Līdzīga šīm mājiņām ir arī pirts liedagā, kas pēcpusdien būšot gatava pirtniecībai.

Nu esam klāt pie jaunā, nule uzceltā 20 metrus augstā **putnu novērošanas torņa**. No augšas paveras jauks skats uz apkārtni. Putni gan šobrīd nemigrē, toties milzum lielā skaitā lidinās spāres, kas arī taču ir lidoņi! Jānis bilst, ka nacionālā parka jaunie noteikumi prasot visiem, kas uzkāpuši tornī, augšā nodziedāt kopīgu dziesmu. Vienojamies *Pūtvējiņos*, bet Jānis pēc tam vēl ierosina jaunās domes labākam darbam nodziedāt *Mazs bij' tēva novadiņis*. Savukārt asprātīgais ventspilnieks atzīmē, ka senās tradīcijas laikam iznīkstot, jo nekur koka tornī nemana uzrakstus *Šeit biju es*, nerunājot nemaz par kreptīgākiem vārdiem.

Nokļuvuši uz zemes, turpinām ceļu pa Priežu taku, vērojot smiltīs ieputinātos ko-

• Darbnīcā pie Šlīteres bākas. Kurš šo darbu ņem nopietnāk — nacionālā parka putnu pētnieks Helmutis Hofmanis vai jaunā ceļotāja?

• Košragā lieli un mazi varēja trenēties šaušanā ar klasiskajiem lokiem.

Brīnumainajā Šlīteres Divupē

1. VI, saulainajā Slīteres Ceļotāju dienā, kopā ar 17 interesentiem devāmies pārgājienā, sākot no Klementīnes pļavām Mazirbes pusē uz rietumiem un apmetot ap 5 km lielu loku.

Izvēlēties maršrutu šogad nebija viegli. Tā kā dzīvoju Dundagas novadā, centos atrast piedāvājumus, kas spēkā tikai Ceļotāju dienās, jo pārējos varu izmantot arī citā laikā. Šoreiz visvairāk man kārojās paklausīties pūču dziesmas. Taču tas notika naktī, un es sapratu, ka pati nekāda pūce vairs neesmu...

Tad nu izšķīros par pārgājienu pa Šlīteres Divupi, kas man neko daudz neizteica, bet zināju, ka to vadīs Vilnis Skuja, labs dabas pazinējs un lielisks stāstītājs. Un tik tiešām nevilos, gluži otrādi — piedzīvoju četras skaistas, bagātīgas un aizraujošas stundas.

Ceļojumu sākām dažus kilometrus no Kolka–Ventspils un Dundagas–Mazirbes ceļu krustojuma uz Ventspils pusi un devāmies pa kreisi no šosejas mežā. Vispirms nonācām aizaugušajās Klementīnes pļavās, kur agrāk mazirbnieki plāvuši sienu un kur bijis pat siena šķūnis. Celmupi, kas tur plūst, mūsu gids Vilnis raksturoja kā nozagtu upi. No Sīkraga uz jūras pusi tek upe Ķīkāns, līdz ar to mazirbniekiem ir bijusi sava upe, bet sīkradzniekiem — ne. Lai šo netaisnību likvidētu, sīkradznieki izrakuši paši savu upi pa taisno ārā uz jūru. Līdz ar to Celmupe kļuvisi dūņaina un lēni tekoša, tajā ir maz ūdens. Taču tajā dzīvo zivis — dūņu pīkstes, kas pēc izskata līdzīgas lucītim un nēģim, tikai ar gaišākām svītrām gar sāniem. Dūņu pīkstes var dzīvot jebkurā ūdenī, jo... elpo ar dibenu. Vilnis sacīja, ka Eiropā nav daudz vietu, kur mīt dūņu pīkstes, Latvijā gan to netrūkst, bet šīs zivis ir grūti noķert.

Tāpat Celmupē dzīvo stagari, kuru tēviņiem ir krāsaini kāzu tērpi — sarkani ar zilu un kuri šajā apģērbā atgādina akvārija zivtiņas. Vēl samērā nesen no stagariem spiesta eļļa. Mūsu gids dalījās atmiņās, ka viņa vecvecmāmiņa Mangaļsalā cepusi kotletes no stagariem. Viņš filozofiski sprieda, ka mūsu senči kādreiz arī pārtikuši no kukaiņiem, tropu zemēs cilvēki vēl aizvien tos ēd. Kad zeme kļuvis pārāpdzīvota, visticamāk, cilvēkiem pie šīs barības būs atkal jāatgriežas. Arī Āfrikā pēc lielo sīseņu uzbrukuma ražai afrikāņi salasa sīseņus, izkaltē, samal un lieto pārtikā. Kukaiņiem ir hemolimfa, asins analogs, kas ir ļoti barojoša. Tāpēc arī lāči labprāt ēd kukaiņus. Tos meklējot, viņi veļ apkārt akmeņus un balķus. Pat viņi ar kukaiņiem ir labi paēduši.

Dodoties tālāk, Vilnis pie vecas, nokaltušas priedes saknēm pamanīja melnās dzilnas rakumus. Putns racis, lai piekļūtu barībai — kukaiņu kāpuriem, kas grauž trupējošo koku. Melnā dzilna ir dzenis, vārnas lieluma melns putns ar sarkanu galvu, paprāvu knābi un neparasti garu, lokanu un lipīgu mēli.

Alnis Auziņš

Kaut kas mums tika arī no pūcēm... Manīgākie ieraudzīja, ka tā izlido no sausa, resna bezzaru un bezgalotnes koka stumbra. Vilnis bija pārliecināts, ka kokā tai ir dobums ar pūcēniem. Zem koka atradām pūces atriņas, kas, kā izskatījās, sastāvēja no peļu spalvām, jo pūce tās norij veselas. Kā skaistu sveicienu pūce mums bija atstājusi vienu no savām spalvām. Vilnis paskaidroja, ka tā ir tik mīksta un samtaina tāpēc, lai pūce varētu klusi lidot un tā nedzirdami piezagties savam laupījumam.

Nonākuši pie Pēterupes, kam nav nekāda sakara ar Pēterezeru — tā tikai iztek no blakus vigas šim ezeram, dzirdējām dziedam dažādus putnus — žubītes, melngalvju kauķi un zeltgalvīti. Melngalvju kauķa dziesma bija melodiska, bet zeltgalvīša, vismazākā Latvijas putna, dziesma atgādināja bērnu ratiņu čīkstēšanu. Ornitologi pēc tās pārbauda, vai vēl var darboties savā jomā: ja viņi nesaklau-

Pensionāri aprauga kaimiņus

Ar nepacietību gaidījām sezonas pirmo ekskursiju. Pārliecinājāmies — tik daudz saistoša ir tepat kaimiņos!

Aina Šleinere mūs iepazīstināja ar Spāres tautas nama vadītāju Tabitu Kalniņu, kas ar lielu mīlestību un sajūsmu stāstīja par saviem novadniekiem, par barona Grothusa muižas ēkas vēsturi. Muižas pils celta ap 1790. gadu. Tā ir mūra ēka ar augstu cokolstāvu un savdabīgām divu laidumu kāpnēm, kuru margās iekalta monogramma. Vēl nesen te bija Spāres pamatskola, bet tagad vietu ir atradis tautas nams.

Pils saimnieces, gaidot konkursa *Sakoptākais uzņēmums* komisiju, steidza gatavot ūdenskliņģerus. Lieti noderēja Elmas Zadiņas roku prasme — no mīklas izveidot pievilcīgas pīnītes — un viņas padoms, to iemācot saimniecēm.

Dundagas pilī mīt Zaļā dāma, bet Spāres muižā — Baltā dāma. Te apskatījām gan no papīra veidotu tērpu izstādi, gan Ritmas Lagzdiņas pasteļus. Pārliecinājāmies, cik daudz-

sa šo dziesmu, kad tā skan, tad laiks doties pelnītā atpūtā. Ne velti krieviski šo putnu sauc *koroļok* (karalītis) — zeltgalvītim virs galvas ir dzeltena svītra ar sarkanu maliņu.

Pie Pēterupes vērojām bebru pamatīgos darbus — aizsprostus un kanālus. Vilnis šos dzīvniekus raksturoja kā ļoti strādīgus un tāpēc līdzīgus cilvēkiem. Indiāņi tos tā arī sauc — par mazajiem cilvēkiem vai meža cilvēkiem. Apbrīnojami, ko bebbri paveic ar savām ķepām un zobiem! Mūsu lieliskais gids uzsvēra, ka bebbri ir īsti hidrobuļvju meistari. Droši viņi jūtas tikai ūdenī, un šiem dzīvniekiem patīk labiekārtot savu teritoriju, tāpēc tie rok kanālus.

Šlīterē bebru darbošanās nekādu kaitējumu nerada, taču saimnieciskajā mežā gan neviens īpašnieks par viņu aktivitāti nepriecājas. Vainīgs nav dzīvnieks, bet gan cilvēki, kas ļāvuši tiem tik ļoti savairoties. Vilnis pastāstīja, ka jau pagājušā gadsimta 80. gadu

veidīgas intereses spēj apmierināt ikvienu, darbojoties dažādos klubīņos, piemēram, tādos kā rokdarbu pulciņš vai pensionāru klubu.

Pavasaris ir dārzu laiks, tāpēc visgaidītākie ekskursiju apskates objekti vienmēr ir bijuši daiļdārzi. Šoreiz apskatījām kolekciju dārzu. Laidzē, lielā plāvā, izveidota daudzgadīgo augu stādaudzētava. Graudzāles, heihēras, hostas, ehinācijas, astilbes... Ģimenes uzņēmuma mērķis ir kaut nedaudz padarīt mūsu zemi skaistāku, dodot iespēju ikvienam pašam veidot savu dārzu — savu mīlestības telpu. Laidzē augus izvēlas, ņemot vērā to izskatu, lietojumu un ziemcietību. Iegādājāmies jaunus stādus saviem piemājas dārziem.

Netālu no Talsiem apskatījām lauku saimniecību *Kurzemnieki*, kas iesaistījusies *Demo Farm* projektā. Saimnieki nesen sākuši

beigās zvēru pētnieks Mārtiņš Balodis bija secinājis, ka bebru skaits jāierobežo, taču tajā laikā par sezonā nomedītajām bebru ādām varēja iegādāties *žigulīti* un bebrus medīt devās *sabiedrības krējums*. Kāda te varēja būt ruņa par ierobežošanu?! Sekas — tagad bebru ir par daudz.

Vilnis pastāstīja, ka šis ir laiks, kad aļņu mammas laiž pasaulē jaunos mazuļus un padzen savus lielākos alnēnus. Tiem nu sākas patstāvīgā dzīve, kas nav bez grūtībām.

Saistošs bija mūsu gida stāstījums par staltbriežiem, kas, izrādās, ilgu laiku vispār Latvijā nav dzīvojuši. Šlīteres nacionālajā parkā tie parādījušies 80. gados, bet to nogaļē jau apdzīvojuši visu parku. Interesanti, ka mūsu staltbriežu vietējā populācija veidojusies, krustojoties dažādām, no citurienes ievestām populācijām.

Sākumā gājām pa līdzenu reljefu, tad nācās šķērsot vigas un kāpt kangaros, bet gan-

audzēt vīngliemežus — lielā taisnstūra lecekītī, kur no dēļiem salikti mazi jumtiņi. Saimniecības galvenā nodarbošanās ir augļkopība. Te audzē ābolus, jānogas, zemenes, avenes. Egita un Sandis Sudakovi ierīkojuši plašu ābeljdārzu. Saimniecības galvenā produkcija ir žāvēti āboli un ābolu čipsi.

Krietnu vitamīnu devu saņēmām *Āboliņu* mājās. Sirmais māju saimnieks, enerģijas, prieka un humora pilns, labprāt dalījās pieredzē, kā pensionārs arī ar vaļasprieku var pelnīt naudu. Ar lielgabala šāvienu ciemiņiem par godu sākās iepazīšanās ar meistara darbiem un nedarbiem. Laimonis Bīrzlejs no mežā atrastiem savdabīgiem kokiem ir izveidojis jautru personāžu kolekciju, solus, galduš, dažādus toverus, stilizētus zābakus. Daļu savu darbu meistars uzdāvinājis Pastendes bērnodzārm.

Laimoņonkulis izceļas ar viesmīlību — 50 gadu jubilejas svinībām viņš saviem viesiem izgatavojis galdu un solus. Baudījām viņa viesmīlību, skatoties mākslinieka muzikālo šovu un garšojot paša kūpināto meža gaļas desu. Interesanti, ka mūzikas instrumentus vīrs ir gatavojis pats. Mani sajūsmināja viņa

drīz noslēgumā pa bebru pagatavotu dambi pārbridām Pēterupi. Cits ar zābakiem kājās, cits ar botām, bet vēl kāds ar basām pēdām... Te ieraudzījām arī cūkausīti ziedam un dzirdējām zaļo varžu žadzināšanu, kas ir varžu tēviņu sacensības, pievilinot mātītes.

Šlīteres Divupi veido starpa starp Celmupi un Pēterupi, kas, saplūstot kopā, kļūst par Mazirbes upi, līdz kurai arī aizgājām. Pa ceļam redzējām ziedošas brūklenes, maijpuķītes, grīšļus un vaivariņus. Savus ziedus vēra arī divlapu žagatiņas.

Dzīvojam dabas tuvumā, taču tā ir tik daudzveidīga un bagāta, ka visas dzīves nepietiktu, lai atklātu tās daudzos noslēpumus. Tāpēc man tik ļoti patīk iet dabā kopā ar tās pētniekiem, kas dalās zināšanās un pieredzē. Paldies Vilnim par atklāto dabas stūrīti un brīnišķīgo pārgājienu!

Diāna Siliņa

Alandas Pūliņas foto

aktiermāksla, bet acis tā vien skatījās uz viņa dārgajām zelta kurpēm. Izrādās, ka tās par pieciem latiem viņš iegādājies Gerkena veikalā. Meistars sācis drukāt savu Laimoņa naudu, uz kuras var redzēt mīļu ielūgumu viesoties *Āboliņu* mājās. Ne par velti mākslinieks ir saņēmis goda nosaukumu *Radošākais novadnieks*.

Mājupbraucot iegriezāmies Valpenē. Turpat autobusā noklausījāmies Velgas Blumbergas stāstījumu par piramidālo akmens krāvumu, kas simbolizē Krišjāņa Barona ieguldījumu, apkopojot latviešu tautas dziesmas. Pieminekļa autors Vilnis Titāns, strādājis 11 gadus, izveidojis 9 metrus augstu piramīdu. Akmeņos ir iekalti Valpenes ciema māju vārdi, un izvietoti atbilstoši to atrašanās virzienam. Pa iekaltām norādēm var uzkāpt akmens krāvuma pašā virsotnē.

Ar dažādiem iespaidiem, jauniem daudzgadīgu augu stādiem, izmirkuši slapji, bet priecīgi atgriezāmies mājās. Paldies Ainai par ekskursiju! Uz tikšanos jūnijā, kad ceļosim apskatīt Peipusa ezera apkārtni.

Irina Jānberga

Līvõ āiga • Līvu laiks

Lai nerimst slāpes pēc lībiskā! Laz tundōg jūomiznālgō līvō jeng tagān!

2. VI Kolkas lībiešu centrā *Kūolka* svinēja tā 20 gadu jubileju.

Kolka ir tērpusies svētku rotā — visapkārt ziedoši ceriņi, ciemā valda neierasts karstums, un aptuveni 20 cilvēku pulcējas nesen izremontētajās telpās.

Tieši remonts, centra labiekārtošana, elektrības vadu nomaīņa, apkures ierīkošana ir iemesli, kāpēc centrs gluži kā daždien lieli aktieri jubileju svin ar nelielu nobīdi laikā. Istā dzimšanas diena ir 2. IV, savukārt pati Kolkas lībiešu grupa ir vēl dažus gadus vecāka. Par to visu savulaik esam jau vēstījuši.

Grupas pašreizējā vadītāja Maija Rēriha dod vārdu Kolkas lībiešu ilggadīgajam vadītājam Gundaram Bertholdam. Bertholda kungs uzrunu sāk lībiski, turpina latviski un sev raksturīgajā rāmajā manierē klausītājus aizved vairāk nekā 20 gadu tālā pagātnē un tad pamazām pietuvinās mūsdienām. Viena spilgta pagātnes detaļa — 90. gadu sākumā Bertholda kungs uzzina, ka ciemā ieradies Somijas vēstnieks un vēlas tikties ar kādu lībiešu pārstāvi. Ziņa gan saviļņo, gan satrauc. Labi, ka ir ciema bibliotēka, bet notikums jo asi liek apzināties — grupai vajag savu telpu!

Ar pašvaldības un citu pretimnākošu ļaužu atbalstu centrs pamazām top, projektu rakstīšanā roku pieliek Līvu savienības pašreizējā vadītāja Ieva Ernštreite. Pašlaik viens no galvenajiem jautājumiem — centram va-

jag juridisko statusu, jo bez tā arī biļetes ekskursantiem, kas vasarā te apgrozās kuplā pulkā, nedrīkst pārdot.

Tālāk ciemiņu apsveikumu vārdos ir ievītas gan filozofiskas atziņas, gan novēlējumi. Tā Baiba Šuvcāne vēl *Kūolkas* ļaudīm neapmierināties ar sasniegto, bet domāt par centra modernizāciju, kaimiņi no Mazirbes grupas Veronikas Milleres personā velk paralēles ar cilvēka mūžu, kas 20 gados ir tikai pašā iesākumā. Sveicienus un laba vēlējumus nes arī Ventspils un Rīgas lībieši, savienības vadītāju Ievu Ernštreiti ieskatot. Divas svarīgas atziņas: lai Kolkas lībiešu centrā vienmēr būtu alkas pēc lībiskā! Lai to izjustu gan tie, kas te ierodas, gan tie, kas še saimnieko. Un vēl — lai biežāk skanētu lībiešu valoda...

Ziedi tiek gan grupas pašreizējai vadītājai Maijai Rērihai, gan no namamātes rokas daudziem grupas biedriem un lībiešu lietas balstītājiem.

Gan concerts, gan saviesīgā daļa noris turpat ārā pie centra. Košumkrūmu paēnā skatītājiem ir ļoti tīkami uzkavēties. Koncertā apvienojas *Laulas* un *Sarmas* dziedātājas, un, lai gan trūkst aplīmušās Inoras Sproģes, Dzintras Tauniņas un Evitas Ernštreites vadībā dziesmas skan braši. Dzintra pārbauda klausītāju lībiešu valodas zināšanas: par ko

• *Sveces lībiešu krāsās aizdedzina Kolkas lībiešu grupas ilggadīgais vadītājs Gundars Bertholds.*

Ineses Dāvidsones foto

• *Līvō vērmōd kīņḑīļi altiz palām ovstōd Kūolka grup vaņīmi Gundar Berthold.*

Ines Dāvidson foto

bija šī dziesma? Kad atbilde īsti nav saklausāma — Kolkā ir vējains! — tad klausītāji var novērtēt dziesmas latvisko versiju. Bet kā atskaņa, kā piebilde, piedziedājums vai nopūta izskan Ievas Ernšteites pusbalsī teiktais: ja varētu dabūt naudu valodas kursiem...

Par lielisko svētku galdu paldies visām saimniecēm! Nu jau kādus gadus esot šai pusē godos, var teikt, ka bez pūteļa un dažādu zivju uzkodām šādas izrīcības nebūtu iedomājams. Kur nu vēl pīrādziņi, smalkmaizītes, siera šķēlītes un gurķīši, un pastēte!

Bet centra vēsumā tikmēr ikviens klātesošais var noskatīties vēsturisku video — centra atkāšanu pirms 20 gadiem. Dažs labs tur sevi var ieraudzīt jaunu un smuku, kāds no

tā pulka jau ir viņā saulē, kā savienības pirmā vadītāja Ieva Neilande, bet Viesturs Rērihs braši diriģē savu pūtēju orķestri...

Paldies centra 20 gadu jubilejas svētku rīkotājiem, dalībniekiem, lībiešu lietas balstītājiem! Lai sokas arī turpmāk, un pāri visam — vienprātību!

Alnis Auziņš

Tūoņōļ um lānd vaņīmi līvō jemākīel rōkāndīji Grizeld Kristiņ. (10.03.1910. Vaid – 02.06.2013. Toronto) Mūžībā aizgājusi vecākā lībiešu dzimtās valodas runātāja Grizelda Kristiņa (10.03.1910. Vaide – 02.06.2013. Toronto).

Par zaļu pat vēl zaļāks

Labāk heksamino nekā pentamino!

Par 12. a klases skolnieces Beātes Sidras zinātniskās pētniecības darbu (ZPD) Rīgā, konferencē, ieinteresējās LU profesors Andrejs Cibulis. Par darba būtību un tapšanu saruna ar Beāti.

— Man kā cilvēkam, kam matemātika ir patālu, izbrīna darba nosaukums *Mīnimālo mīnu skaita problēma heksamino bloķēšanai... Neatceros arī, ka šajā mācību priekšmetā būtu kaut ko apguvusi par mīnām...*

— Kuģīšus taču jūs esat spēlējusi? To darot, jāliek mīnas, lai pēc iespējas vairāk kuģu nogremdētu.

Mans ZPD ir pavisam vienkāršs. Parasti spēlē vienam kuģītim atbilst viens kvadrātiņš, bet manā darbā kuģītis ir 6 kvadrātiņi. Galvenais bija izpētīt, kā varētu pēc iespējas mazāk mīnu ielikt. Teorētiskā daļa aizņēma pusotru lappusi. Mans ZPD bija praktisks darbs.

— Ko dod šāds darbs?

— Matemātiķiem patīk meklēt problēmas, kur to nav. Turklāt pie mums tas ir nepētīts lauciņš.

— Kā tev ienāca prātā ko tādu pētīt?

— Aizgāju pie savas matemātikas skolotājas Ineses Ķiršakmenes un pajautāju, par ko lai rakstu. Viņa arī ieteica šo tematu, tikai piedāvāja pētīt pentamino — kuģīšus no 5 kvadrātiņiem. Tad būtu 12 figūras, un man likās, ka tas būs pārāk garlaicīgi, tāpēc izvēlējos nevis pentamino, bet gan heksamino.

— Godalgotu vietu neieguvi, tomēr savu darbu Rīgā pamanīja.

— Jā, ZPD pamanīja, un man izveidojās sadarbība ar LU profesoru Andreju Cibuli, kas arī jauniešus aicinājis pētīt šo tematu. Viņš bija pārsteigts, ka tik īsā laikā padarīts tik liels darbs. Profesors arī centās mani pierunāt studijām LU Fizikas un matemātikas fakultātē, taču zinātnei savu dzīvi nevēlos veltīt, tāpēc studēju turpat, tikai programētājos.

— Vai tavam ZPD, kura dēļ tevi uzaicināja uz Rīgu, būs nozīme, stājoties universitātē?

— Iestājoties vērā ņems centralizēto eksāmenu rezultātus latviešu valodā un matemātikā. Matemātika man padodas, tur ceru uz labu iznākumu. Latviešu valodā... Mums ir lieliska skolotāja Inta Freiverte! Eksāmenā nebija nevienas tēmas, kas nebūtu mācīta.

Kaut gan mans ZPD nedod man iespēju iestāties, neņemot vērā eksāmenu rezultātus, tik un tā ir drošāka sajūta, tāpēc ka manu darbu kāds ir novērtējis un mani jau pazīst.

Dāna Siliņa

Mazajā skolā

Kad Dundagas plāvās uzdzied krāsainas puķes un priecājas taureņi, klāt ir maija beigas un mācību gada noslēgums.

Otrajā semestrī, pavasarī, *Mazajā skolā* notika mācību priekšmetu olimpiādes. Lūk, rezultāti. **2. klase:** Annija Paula Heiberga un Alise Damberga (abām I vieta), Adrians Ozols (II), Laura Rumpe un Elvis Engelbergs (III); **3. klase:** Madars Mauriņš (I), Matīss Vīksna (II), Dāvis Alkšbirze (III); 4. klase: Žanete Bergmane (I), Kate Nierliņa (II), Anna Iesalniece (III). Olimpiāžu uzvarētājus apbalvojām ar goda rakstiem.

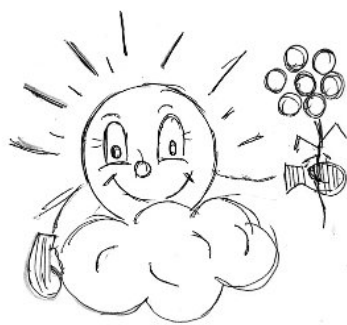
Mācību gada noslēgumā liecībā vērtējumus labi un teicami saņēma šādi *Mazās skolas* skolēni: **1. a klase:** Amanda Amoliņa, Elizabete Anna Feldentāle, Sabīne Romanovska un Mareks Zumbergs; **1. b klase:** Kristīne Reinholde, Beāte Vēze, Inese Kuzmina, Kristis Eduards Napskis, Emīls Mauriņš, Eduards Neifelds un Kārlis Ģermanis; **2. a klase:** Elīne Burnevica, Krista Kučere, Laura Rumpe, Felicita Ludevika, Klāvs Alkšbirze, Lauris Bleive, Elvis Engelbergs, Alekss Gorjunovs un Alekss Pipars; **2. b klase:** Alise Damberga, Annija Paula Heiberga, Krista Sudmale, Krista Tomsone, Adrians Ozols, Tomass Ernests Jaunkierpis, Arnolds Bergmans un Rūdolfs Miķelsons; **3. a klase:** Līna Blumberga, Tīna Aukmane, Maija Freimute, Sanija Daniela Kokareviča, Dāvis Alkšbirze, Markuss Ekers un Madars Mauriņš; **3. b klase:** Daniela Vēze, Matīss Vīksna, Rūdolfs Remess, Nils Arnis Kuģinieks un Aivars Jānis Tebernieks;

4. a klase: Kate Nierliņa, Žanete Bergmane, Alise Ceple, Līga Emerberga, Evelīna Bernāne, Alise Dozberga, Megija Majevska, Samanta Lormane, Anna Neifelde, Eva Zvirbule, Diāna Strazdiņa un Marks Aukmanis; **4. b klase:** Anda Šmēdiņa, Kristīne Emerberga, Kristīne Bumbiere, savukārt **Anna Iesalniece ir teicamniece!** Turpinot skolas tradīciju, kā pateicību par uzcītību skolas gaitās visiem šiem skolēniem uzdāvinājām pa grāmatai.

Mēs, skolotāji, novērtējam ikviena mūsu skolnieka izaugsmi un sasniegumus mācību gadā. Mīļš paldies mūsu audzēkņu vecākiem par atbalstu mācībās! Jo ciešāka ir skolotāju un vecāku sadarbība, jo labākas sekmes mūsu skolēniem.

Lai saulainas un priecīgiem notikumiem bagātas ir vasaras dienas skolas bērniem un vecākiem! Lai siltais vasaras vējš atnes mums visiem daudz liksmu mirkļu!

Zanda Zvinge, sākumizglītības skolotāja

Kas ir res, kam astes zied?

Maija beigās izlaidumu svinēja bērnudārza *Kurzemīte* grupiņu *Bitīte* un *Pienenīte* bērni.

Kā pastāstīja grupiņas *Bitīte* audzinātāja Irina Jānberga, izlaidums sācies ar fotogaleriju, kas rādīta uz ekrāna un kurā bijuši redzami bērni darbos un nedarbos. Pēc fotogrāfiju aplūkošanas bērni rādījuši nelielu uzvedumu pēc Karlo Kollodi pasakas *Pinokio* motīviem un koncertā dziedājuši, dejojusi un skaitījuši dzejoļus. To visu bērniem mācījušas audzinātājas — Inga Apškrūma, Vija Freimane un Irina.

Lielu un skaistu pārsteigumu bija sagādājuši grupiņas bērnu vecāki. Katrs bērnudārza darbinieks aicināts zāles priekšā, un viņam vecāki kopā ar bērniem dziedājuši pa pantam no dziesmas ar vecmāmiņas Mārites Jurčas sacerētiem vārdiem tieši par šo cilvēku. Dziesmu viņiem bija mācījusi Inga Šmēdiņa. Otrajā daļā visi devušies piknikā uz *Ievlejam*, kur gāja rotaļās un piedalījās sporta atrakcijās. Irina atzina, ka izlaidums bijis ļoti jauks.

Pati piedalījās grupiņas *Pienenīte* izlaidumā, kura sākumā audzinātājas Inta Grīnīte un Mudīte Jurča katru bērnu raksturoja, izmantojot grupiņas biedru teikto, piemēram, nekad nedara nevienam pāri, ātri brauc ar divriteni, patīk staigāt augstpapēžu kurpēs un

dod tās citām meitenēm. Arī šajā izlaidumā skanēja dziesmas un dzejoļi, priecēja bērnu deju solis.

Uzplaukt, atraisīties un ziedēt

24. V vakarā pils lielajā zālē smaržoja meijas un izlaidumu svinēja 7 Dundagas Mākslas un mūzikas skolas (DMMS) audzēknes: Loreta Bergmane, Agnese Bērkalne, Hanna Dane, Monika Freimute, Elīza Gerdiņa, Alise Jurča un Evita Tropiņa.

No Ventpils un Rīgas atbraukušie viesi izlaidumu atzina par sirsnīgu, turklāt tādu, no kura var pasmelties idejas. Tiešām direktore vietniece Linda Celma bija gādājusi, lai viss būtu izdomāts līdz sīkumam.

Uzrunas un apsveikumi, pateicības un pārsteigumi, mūzika un deja, ziedi... Tā kā pasākums bija sievišķīgs — skolu šogad beigušas tikai meitenes un mācījušas viņas arī tikai skolotājas, tad pilnīgi iederējās ziedu caurviņu motīvs, kam vīties palīdzēja arī lieliskā vadītāja Santa Sula, pati daiļa kā zieds. Absol-

ventes kā brīnišķīgas puķes, kam jāatrasa ziedlapiņas un jāizplaukst, skolotājas kā šī puķu dārza kopējas un arī kā skaisti ziedi... Uz ekrāna absolventu attēli un ziedi, un vēlāk uz skatuves — *Ziedu valsis* Deju klases audzēkņu graciozajā izpildījumā. Absolventēm un skolotājām dāvāja puķes...

Īpaši izlaidumā godināja vecākus, kas bija ziedojuši laiku un ieguldījuši darbu, atbalstot savas meitas, tāpēc katra absolventes mamma saņēma pa sarkanai rozei no novada izpilddirektore Ingas Ralles, bet Deju klases

beidzēju mamas pa baltai rozei no skolotājas Daces Treinovskas. Viņa uzsvēra, ka nekādi nevarētu iztikt bez Alises mamas, kas dejojām šuvusi tērpus, Loretas mamas, kas spraudusi, līmējusi un šuvusi visu vajadzīgo, Elīzas mamas, kas cepusi kūkas, un Hannas mamas, kas sapratusi skolotāju no pusvārda. Paldies tika arī Loretas tētim par vadāšanu. Taču visneparastākos, pašu darinātus fantāziju ziedus mammām sniedza absolventes. Aizkustinoši! Veidot šādus ziedus skolotājas Sandras Dadzes vadībā un pasniegt mammām izlaidumā jau ir tradīcija.

Uztājās arī absolventes: Evita, spēlējot klavieres, Agnese — flautu, bet Monika, vispirms kopā ar Terēzu Leperi dziedot duetā Daigas Rūtenbergas dziesmu *Rīts*, bet vēlāk diriģējot vidusskolas vokālo ansambli. Dejas klases absolventu sniegumu varēja aplūkot

nelielā videofilmā. Pēc tam citas Deju klases audzēknes izpildīja Alises radīto deju *Burvju dārzs*, Krista Ludevika — Hannas veidoto deju *Okeāna dzīlēs*.

Loreta, Agnese, Hanna, Monika, Elīza un Alise beidza skolu ar labām un teicamām atzīmēm, bet man īpaši gribas uzteikt Evitu, kas, divus gadus mācoties Laidzē, katru piektdienu brauca uz DMMS un izlaidumā arī saņēma diplomu. Slavējama neatlaidība!

Svinīgo daļu veidoja apla kompozīcija: tā sākās ar DMMS direktore Lindas Pavlovskas uzrunu un kopīgi nodziedāto lūgšanu *Dievs, svētī Latviju!*, bet beidzās ar DMMS himnu — arī kopdziesmu.

Paldies skolotājām un vecākiem par ieguldīto darbu! DMMS iegūtais absolventēm paliks kā neatsverama vērtība visam mūžam.

Dāna Siliņa

Pie mums, uz zemēm

Ziedi un mūzika

6. VI pēcpusdienā *Amaļu* saimniece Edīte Seipule aicināja uz savu dārzu baudīt rododendru ziedēšanas un mūzikas skaistumu.

Apmešanās vieta — pagalmā zem lielās kastaņas varenajiem zariem. Pie mājas ziedēja dzeltenī, oranži un dažādi violeto toņu rododendri, bet zem kastaņas nojumītē gan pašsacerētas, gan populāras melodijas, atskaņojot savas veidotās fonogrammas un spēlējot vijoli, izpildīja Kuldīgas mūziķis Edgars Ziņģe.

Pēc Edītes lūguma koncertu viņš sāka ar savu darbu *Rītausma*, jo tas, viņasprāt, saskaņojas ar putnu dziesmām no rīta, kad *Amaļu* saimniece sāk strādāt dārzā. Edīte atzina — koncerts rododendru ziedēšanas laikā ir izlolots sapnis. «Jūs esat uzaicināti, jo ir ziedonis un gribas dalīties skaistajā. Mūzika tik organiski papildina ziedēšanu», sacīja namamāte. Edīte norādīja, ka ir uzaicinājusi aizrautīgus cilvēkus, kas savu aizrautību ieliek darbā. «Mana kaislība ir dārzs, un man likās, ka jums patiks», uzrunu noslēdza Edīte.

Protams, bija brīnīšķīgi lūkoties zilajās debesīs vai varenās kastaņas stumbrā un la-

potnē, vai ziedošajos rododendros un klausīties skaistā mūzikā, kas tiešām lieliski skanēja un iederējās šajā vietā, un ļauties savām domām un sajūtām. Kad Edgars spēlēja *Parīzes valsi*, par to ieinteresējās kāda cielava, bet, kad viņš pēc Edītes uzaicinājuma atskaņoja iepriekšējā vakarā tapušo skaņdarbu *Vīzija*, pie mums cēli ieradās *Amaļu* rudais runcis Rūdis, kas atrada sev visērtāko vietu, kur iekārtoties, — kādas viņam labvēlīgas viešņas klēpī. Par klausītāju ieinteresētību un mūziķa atsaucību liecināja tas, ka koncertā skanēja vairāki «pēdējie» skaņdarbi. Jāatzīst gan, ka tad, kad visi bija pamielojušies, mūziķis atvilcis elpu un ciemiņi ar lielu interesi un prieku izstaigājuši dārzu, viss turpinājās... Atkal skanēja mūzika.

Edītei ir vēl kāds sapnis, ko viņa cer piepildīt uz vīnogu laiku, bet Edgars labprāt vēl spēlētu mūsposē. Paldies Edītei un Edgaram par skaisto pēcpusdienu! Lai sapņi piepildās!

Diāna Siliņa

«Nevienam to nenovēlu...»

Pērnā gada augustā Dundagu sasniedza sāpīga ziņa — 25 gadus vecais kaļķenieks Rolands Jansons, strādājot ar rulona presi, zaudējis labo roku. Novada sabiedrība viņu atbalstīja, rosīgi vācot ziedojumus ārstniecības izdevumiem un rokas protēzes iegādei. Ir pagājis gandrīz gads kopš nelaimes, un vēlējāmie noskaidrot, kā Rolandam pa šo laiku klājies.

Jaunais vīrietis ir atvērts un ar mieru dalīties notikušajā. Viņš atcerējās arī to mirkli, kad zaudēja roku. Tas noticis pāris sekundes... Lauks bijis tikai kādus 100 m no mājām, taču Rolandam ceļš līdz tām licies bezgala garš. Skrejot sācis noasiņot. Nokļuvis mājās, sacījis, lai brālis Jurgis izsauca ātros. Rolands ir bezgala pateicīgs mammai, kas viņam tajā smagajā dienā deva dzīvību vēlreiz, pareizi aizspiežot artēriju. Ja to uzreiz neizdarītu, pēc tam varēja būt par vēlu...

Lielu atbalstu Rolandam sniedza arī vecākais brālis Sandris, kas dzīvo Rīgā. Viņš sameklēja Vaivaru rehabilitācijas centrā iespēju Rolandam tikt pie kosmētiskās rokas protēzes, turklāt vēl pieteica: «Pamēģini tikai nolaisties!» Vaivaros viņam piemērija kosmētisko rokas protēzi, bet rūpnīca, kur tādu ražo, bija jāsameklē pašam. Protēze izmaksāja 1600 latu — pusi sedza valsts, puse bija jāmaksā Rolandam. Drusku šai vajadzībai viņš paņēmis arī no saziedotās naudas. Iegādātā protēze ir, ja tā var teikt, *smukuma* — izmantojama ballēm, pieliekama pie uzvalka, taču tā neder darbam. Kaļķenieks to lietojis tikai pāris reizi.

Viņš gaida uz citu piedāvājumu — uz pārbaudi, lai tiktu pie īstās rokas protēzes. Par to, ka Rolands uzņemts rindā uz to, bija gādājuši Vaivaru ārsti. Tikai tā ir ļoti gara: vēl priekšā ap 6000 cilvēku... Taču, kad pienāks viņa kārta, arī valsts piešķirs kādu finansējumu.

Rolands atzīst, ka ar zaudējumu ir samierinājies un ir bijis vajadzīgs gribasspēks, lai to pārvarētu. Dzīvē iejuties, darot to pašu, ko iepriekš — strādājot lauku darbus. Jau otrajā dienā pēc iznākšanas no slimnīcas viņš sēdies pie kombaina stūres un braucis kult labību. «Kad tu strādā, tad nejutī, ka roka sāp. Vakara gan tā ir ļoti nogurusi», stāsta Rolands. Viņš brauc ar auto, ar traktoru, ir aris, sējis un kultivējis. Gājis strādāt mežā un palīdzējis pieņemt dzemdības gotiņām. Rolands gan atzīst, ka ir darbi, ko viens vairs nevar veikt, piemēram, remontēt tehniku, jo tad vajag kaut ko pieturēt, kaut ko padot. Šajā jomā viņam palīdz Jurgis. Kad ir brīvs laiks, tad arī tētis. Tāpat palīgā nāk citi ciema puiši: Roberts, Aivars un Artis.

Rolands nenoliedz, ka nelaimei bijis grūti tikt pāri, bet uzsver, ka to var izdarīt. Pilnīgi

Druvās un laukos

Kā klājas mūsarpuses zemniekiem?

Rolands Jansons, viens no *Purgaļu* saimnieku dēliem:

— Kopā mums ir vairāk nekā 80 ha zemes, no kuras apmēram puse ir mežu. Vēl nomājam. Ap 15–20 ha ir iesēti vasaras un ziemas kvieši. Ziemāji pārziemojuši diezgan labi. Par brīnumu, arī zvēri neko nav izpostījuši. Saimniecībā audzē gaļas lopus: pašlaik ir 21 lielais un 10 mazie, šogad dzimušie. Pirms 4 gadiem nopirkām sēklas vaislinieku Bosu, tāda bija prasība, lai saņemtu subsīdijas. Nopirkām viņu kā mazu bullēnu, paši izaudzējām.

Esam iegādājušies visu vajadzīgo tehniku: traktoru, arklu, mēslu piekabi, kultivatoru, sējmašīnu, kombainu, rulona ietinēju, plaujmašīnu, kombainu. Plaujmašīna gan nekāda dižā nav, taču savām vajadzībām zāli nopļaut sanāk.

Pavasaris bijis labs, esam visu izdarījuši. Zāle aug labi, siens arī būs.

Ainars Šimpermanis, Māra Kriķīša audzudēls un darba turpinātājs z/s *Brauskas*:

— Ziemājus neiesēju, jo bija slapjš rudens. Vasarāji — auzas, kvieši un mieži — iesēti ap 50 ha, tas viss pašu vajadzībām. Lai audzētu pārdošanai, vajadzētu vairāk ze-

ar jauno stāvokli viņš apradis mēnesus trīs pēc notikušās nelaimes, jo tad vairs nav jutis tik stipras sāpes. Rolands vēl joprojām jūt savu labo roku, kura tirpst. Citi tam netic... «Nevienam to nenovēlu», puisis saka.

Jaunais vīrietis ir ļoti pateicīgs novada cilvēkiem par izrādīto atbalstu. Citviet vēl nemaz nezināja par notikušo nelaimes gadījumu, kad kaļķenieki jau sāka vākt ziedojumus. Arī nauda, ko ziedojuši visi pārējie novada iedzīvotāji, lieti noderēs tad, kad noskaidrosies, kāda protēze Rolandam būs vajadzīga un kur tā būs jāpasūta. Viņš cer, ka viss šajā ziņā izdosies. To Rolandam novēlam arī mēs!

Diānas Siliņas teksts un foto

Šie sāpīgie atkritumi

Novada iedzīvotāji negaidīti ir nostādīti nepatīkamas problēmas priekšā.

Pašvaldība 27. III ir noslēgusi līgumu par atkritumu apsaimniekošanu ar SIA *Eco Baltia vide*. Pirmajā brīdī liktos, kas tur sevišķs — ja likums to prasa, jāpilda. Tomēr, palasot piedāvāto līgumu, izrādās, ka jaunie atkritumu apsaimniekošanas nosacījumi ir pilnīgi diskriminējoši iedzīvotājiem.

Protams, būtu naivi iedomāties, ka komersants, atkritumu apsaimniekotājs, īpaši piedomātu, lai viņu sniegtais pakalpojums būtu pieņemams abām līgumslēdzēju pusēm. Taču novada pašvaldība gan ir tāpēc, lai rūpētos par saviem iedzīvotājiem un risinātu radušās problēmas.

Izlasot *Eco Baltic vide* piedāvāto līgumu, man ir skaidrs, ka tādu līgumu parakstīt nevaru. Tajā dominē komersanta tiesības, un piedāvātie pakalpojumi, iespējas un izmaiņas aprakstīti sarežģīti, tā ka daļa pasūtītāju apjūk un neizprot līguma nosacījumus, tajā ie-

tvertas neadekvātas soda naudas, nesaprotami augsta ir samaksa par ikmēneša kārtējo pasta rēķinu utt.

Vēlētos uzdot dažus jautājumus novada pašvaldības atbildīgajiem cilvēkiem — kā turpmāk tikt galā ar atkritumiem? No atkritumu apsaimniekotājiem saņemtais atbildes mani absolūti neapmierina.

Privātmāju īpašniekiem vairāk vai mazāk ir skaidra jaunā kārtība, toties daudzdzīvokļu māju iedzīvotājiem joprojām ir daudz neskaidrību. No kurienes radīsies tas cilvēks, kurš organizēs daudzdzīvokļu mājas atkritumu apmaksu un izvešanu, it īpaši pēc līguma nosacījumiem? Vai turpmāk būs atkritumu tvertnes jāslēdz tāpat kā dzīvokļi? Kā nosargāt vērtīgo atkritumu tvertni no nelegāliem atkritumu izmetējiem? Kas atbildēs par atkritumu maisiņiem, kas būs *pa kluso* nolikti pie aizslēgtās tvertnes? Kāpēc par *jauno* ze-

mo cenu atkritumus izvedīs tikai vienu reizi mēnesī? Kāpēc nevar atteikties no atkritumu izvešanas, ja to nav? Kā vasarā būs ar smirdoņu un mušām, kas nāks no reizi mēnesī izvedamās atkritumu tvertnes? Kā, galu galā, norēķināsies par saņemto pakalpojumu? Vai tiešām pieļaus, ka vienīgais veids, kā laukos samaksāt par atkritumu izvešanu, ir elektroniskie norēķini? Uz šiem jautājumiem ir dzirdētas atbildes no jaunajiem atkritumu apsaimniekotājiem, taču tās nevarētu uzskatīt par pieņemamām iedzīvotājiem, jo aizstāv komersanta intereses. Piemēram, ka mums esot jāstāv pie atkritumu konteineru un jāsargā, lai sveši tur nemestu atkritumus...

Ir nožēlojami, ka samērā vienkāršs sadzīves jautājums kļuvis par novada iedzīvotājiem sarežģītu un dzīvi apgrūtināšu problēmu. Gribētos ticēt, ka novada pašvaldība pieļiks visas pūles, lai samilzušos jautājumus atrisinātu iedzīvotāju labā.

Baiba Šuvcāne

Atkritumu apsaimniekošana

21.12.2012. novada dome saskaņā ar publiskā iepirkuma procedūru par sadzīves atkritumu apsaimniekotāju izvēlējās SIA *Eco Baltica vide*. Galvenā ziņa: līgumu slēgšana pagarināta līdz 27. VI. Bijušās tikšanās ar pakalpojumu sniedzēju, taču iedzīvotāji joprojām jautā. Vārds nekustamo īpašumu speciālistam Guntim Kārklevalkam.

— Pēc *Atkritumu apsaimniekošanas likuma* pašvaldībām ar iepirkuma palīdzību bija jāizvēlas jauns apsaimniekotājs. Deviņas pašvaldības, ieskaitot Dundagas, apvienojās iepirkumam. Konkursā ar vislētāko piedāvājumu (Ls 3,91 par 1 kubikmetru + PVN = Ls 4,73) uzvarēja *Eco Baltia Vide*. Nākamais piedāvājums bija par Ls 1 dārgāks.

— **Piekrastes iedzīvotāji vēlētos saglabāt**

Raibs kā dzeņa vēders

Mākslinieka naivista Alda Mežkovska pasaule

Pirms kāda laika Aigars Zadiņš man ieteica aprunāties ar Lilitu Mežkovsku. Viņas dzīvesbiedrs Aldis Mežkovskis dzīves pēdējos gados savam priekam sācis gleznot. Varbūt esot vērts apskatīties, aprunāties un šos darbus celt saulītē.

Maija vidū, sazinājušies ar Lilitas kundzi, abi ar pils direktori Baibu Dūdu braucām uz Jaundundagu. Lūkot darbus un aprunāties par Alda Mežkovska visai neikdienišķo vaļasprieku.

Lilitai Mežkovskai piemiņai no vīra visā dzīvoklī pie sienām izvietoti viņa darbi — pavisam vienpadsmit eļļas krāsas gleznas. Pats pirmais darbs, klusā daba, datēts ar 2005. gadu, bet pēdējais — Pāces dīķa skats — darināts 2011. gadā, un, kā piebilst Lilitas kundze, tas tapis grūti, jo vīru jau mocījusi slimība.

Mākslas pasaulē mēdz runāt par māksliniekiem naivistiem — cilvēkiem, kas zīmē vai glezno, nebaudījuši profesionālu mākslas izglītību, — sava prieka dēļ, pēc goda un slavas netīkojot. Tie ir ļaudis, kas savā dzīvē maizi pelna dažādos arodos, bet kam Dievs šūpulī ielicis tomēr īpašas dotības.

Tieši ar šo gadījumu sastopamies dundadznieka gleznās. **No 27. VI Alda Mežkov-**

ska (21.06.1941.–13.05.2011.) darbi ir skatāmi izstādē pils kolonzālē.

Tālāk saruna ar Lilitu Mežkovsku.

— Mazas apsveikuma kartiņas Aldis ir taisījis jau skolas gados. Pēc tam pārtraucis un neko līdzīgu nav darījis. Tad pēkšņi pensijas laikā, 2005. gadā, sāka gleznot. Pēc atmiņas. Visus darbus gleznoja mājās, un visiem iedvesmu bija devusi daba un viņa lielais vaļasprieks — makšķerēšana. Tāpēc gandrīz visās gleznās redzami ūdeņi — pārsvarā Lielirbes jūrmala, ko viņš makšķernieka gaitās bija vislabāk iepazinis, arī Ovīšu akmeņainā jūrmala. Viņš gleznoja to, kas viņam patika dzīvē.

— **Pastāstiet mazliet par dzīvesbiedru Aigars Zadiņš jūsu vīru raksturoja kā ļoti prasmīgu mežkopēju.**

— Aldis ir dzimis Ventspilī, dzīvojis Ancē, Lonastē. Darbi viņam tiešām veicās. Krāsni-

ņu mājās pats uzmūrēja. Sākumā nepadevās, nojauca, palasīja attiecīgu literatūru, uzmūrēja otrreiz, un nu velk ļoti labi. Kurinu un sildos joprojām.

Līdz pensijai jau nemitīgi strādāja. Sākumā par virpotāju, tad par mežstrādnieku, gadus piecus brauca zāgēt mežus uz Igauniju, tad pāris gadus brauca uz zvejas kuģa Rojā. Pēdējos gadus strādāja pie Zadiņa.

Lielā aizraušanās no bērna kājas bija makšķerēšana. Visu brīvo laiku Aldis pavadīja pie ūdeņiem. Un viņa iecienītās vietas redzamas arī darbos.

— **Vai Aldim mājās bija sava darbistaba? Varbūt pat ierīkots molberts? Un vai šajos piecos sešos gados viņa pieejā gleznošanai kaut kas mainījās?**

— Nekādas darba telpas nebija. Beigās gan viņš tādu kā rāmi uztaisīja, lai būtu ērtāk. Krāsas pirka Talsos, grāmatnīcā *Vanema*. Sākumā izmantoja tādus tumšākus toņus vien.

— **Vai darbi tapa vienā paņēmienā vai ilgākā laikā? Un vai pusgatus kādam parādīja?**

— Mazos skatiņus uzgleznoja pāris dienas. Lielāki darbi prasīja ilgāku laiku. Ja pašam kāds darbs nepatika, tad aizkrāsoja to ciet un sāka no jauna. Mazdēliem Aldis rādīja arī nepabeigtos darbus un viņu aizrādījumus arī ņēma vērā. Ne uzreiz, bet pēc kādas nedēļas, pat mēneša pieķērās klāt un pārtaisīja.

— **Vai Aldis savā vaļaspriekā, makšķerēšanā, dalījās arī ar jums? Piemēram, braucot uz butēm!**

— Uz butēm brauca, jā. Pārsvarā jau devās makšķerēt viens, tomēr reizēm arī mani ņēma līdzi.

— **Bet vai jūs pati makšķerējat?**

— Kopā ar vīru tik tā drusku, skata pēc. Ar laivu gan abi daudz braucām. Man patika makšķerēšana kā tāda, pati nodarbošanās.

— **Varbūt kļūdos, bet man šķiet, tas notiek bieži, ka vīrs dalās ar laulāto draudzeni savā hobijs un pat iesaista viņu. Piemēram, man patīk uzspēlēt šahu, bet es nekad uz sacensībām neņemu līdzī sievu. Un vēl — vai tad makšķernieki nav mānītīģa tauta, kas sievieti blakus bada pātagai nemaz negrib redzēt?**

— Aldis pat labprāt gribēja, lai es braucu līdzi. Tā arī braucām divatā. Taisnība, drusku mānītīģis jau bija. Reiz esam sataisījušies un sākam braukt, un taisni melns kaķis pārskrien pār ceļu. «Nu jau neveiksies», vīrs no teica. Bet atpakaļ negriezāties. Kas to zina, kā toreiz veicās!?

Alnis Auziņš

• Aldis Mežkovskis makšķerē Lielirbes jūrmalā.

Foto no L. Mežkovskas albuma

Nobeigums no 7. lappuses

iepriekšējo atkritumu savākšanas kārtību.

— Par jūrmalas ciemu apsaimniekošanu vēl noris sarunas ar atkritumu apsaimniekotāju, lai saglabātu esošo kārtību.

— **Līdz šim varēja iegādāties 60 litru atkritumu maisus. Ir mājāsaimniecības, kas mēnesī tiešām nesaražo vairāk atkritumu.**

— Tā kā mazākais kontainers, ko piedāvā, ir 140 l, tad jauno maisu tilpums ir tam pietuvināts — 120 l. Tie domāti iedzīvotājiem, kas neizvēlas konteineru. Tomēr SIA *Ziemeļkurzeme* telpās joprojām ir pieejami 60 l maisi, un komersants apsver mūsu prasības pēc 60 l maisiem ar iespēju tos iegādāties reizi mēnesī.

— **Daudzu iedzīvotāju vārdā jautā B. Šuvcāne (7. lpp.). Lūdzu, skaidrojumu!**

— Katrs iedzīvotājs ir atkritumu ražotājs. Par cilvēku, kas organizēs atkritumu apmaksu un izvešanu, jādomā iedzīvotājiem. Likumā ir noteikts, ka daudzdzīvokļu māja ir kopīpašums, tas jāapsaimnieko, par atkritumiem jā rūpējas tāpat kā par apkuri.

Saistošie noteikumi paredz, ka svešās tvertnēs atkritumus nedrīkst bērt. Ja tā notiek, lūdzam par to ziņot, ar pašvaldības policijas starpniecību šādus cilvēkus sodīs. Tas ir kopīgi risināms jautājums. Tvertnes gan būtu jānoliek norobežotās vietās. Pieļauju, ka sākumā pat jānoslēdz.

Tā nebūs, ka daudzdzīvokļu māju tvertnes izvedīs tikai reizi mēnesī. Vasarā tas

varētu būt katru nedēļu.

Apmaksāt pakalpojumu var internetbankā, komersanta birojās, no kuriem mums tuvākais ir Talsos, bet pašlaik ar pakalpojuma sniedzējiem apspriežam iespēju iedzīvotājiem norēķināties arī Dundagā un Kolkā. Par visu neskaidro lūdzu vaicāt man, Guntim Kārklevalkam, tālrunis 29419195.

No atkritumu apsaimniekotāja

1. Komersants apņemas neuzskatīt, ka tiem sadzīves atkritumu radītājiem, ar kuriem līgums par sadzīves atkritumu izvešanu nebūs noslēgts līdz 27.06.2013., automātiski piemēro komersanta piedāvāto līguma variantu par papildu pakalpojumu sniegšanu, bet apņemas darīt visu, lai ar šādiem pakalpojuma saņēmējiem līgumu noslēgtu, tikmēr pakalpojumu sadzīves atkritumu radītājam nesniedzot.

2. Komersants apņemas turpmāk piedāvātājā līgumā, kas noslēdzams ar sadzīves atkritumu radītājiem/valdītājiem, uzrādīt tarifu Ls 3,91 (trīs lati un deviņdesmit viens santīms) par vienu kubikmetru, neieskaitot pievienotās vērtības nodokli.

3. Komersants apņemas nodrošināt tiem sadzīves atkritumu radītājiem, kas pašvaldības teritorijā jau noslēguši līgumus ar komersantu, bet pārdomājuši un vēlas noslēgt citu līguma variantu (papildu vienošanos vai pamatlīgumu), iespēju pārslēgt līgumu sadzīves atkritumu radītājiem pieņemamā variantā.

Bezmaksas pārtikas produkti

No 10. VI trūcīgās ģimenes un personas var saņemt Eiropas Kopienas bezmaksas pārtikas pakas.

Pakas var saņemt **Sociālajā dienestā Talsu ielā 7, Dundagā:** pirmdienās plkst. 9.00–18.00; trešdienās plkst. 9.00–16.00; piektdienās plkst. 9.00–12.00; **Kolkas pagasta pārvaldē Brigās, Kolkā:** ceturtdienās plkst. 8.00–14.00. Līdzī jāņem trūcīgās ģimenes vai personas statusa izziņa.

Pārtikas pakas dalīs katru mēnesi līdz 31.01.2014. Šajā programmā vienai personai ir tiesības saņemt ne vairāk kā 7 pārtikas produktu komplektus. Produktu komplektā ietilpst 0,4 kg pilnpiena pulvera, 1 kg makaronu, 0,4 kg tvaicētu rīsu, 0,4 kg griķu, 0,5 kg mannas, 0,5 kg augstākā labuma kviešu miltu, 0,25 kg sautētas cūkgaļas.

Ineta Mauriņa, Sociālā dienesta vadītāja

Tālrūņi saziņai 63200803; 26618686

Īpašnieks lēti pārdod māju ar zemi Kolkas centrā, 100 m no jūras, 200 m no Kolkas centra. Māja ir labā stāvoklī. Elektrība, ūdens, kamīns, vannas istaba. Iespējams paplašināt apbūvi. Veicot nelielus ieguldījumus, īpašuma vērtību var krietni palielināt.

w.borisovs@gmail.com Tālr.: 27826947

Aicinām ziedot!

Luterāņu draudze vēlas sapost baznīcas dārzu, tāpēc jāizstrādā tā rekonstrukcijas skiču projekts.

Tam pēc SIA *Ceļu komforts* sagatavotās tāmes vajag Ls 1802,07. Tā kā luterāņu baznīca atrodas Dundagas centrā un draudze rīko arī draudzes dienas, liliju svētkus un ir atvērtā tūristiem, dārza skaistums iepriecinās visus.

Draudze rūpējas par kanceles un baznīcas zāles grīdas remontu, kā arī pakāpeniski nomainīs dievnama logus. Tai nav līdzekļu, lai uzsāktu dārza rekonstrukcijas skiču projekta izstrādi, tāpēc lūdzam atbalstu. Priecāsimies par katru latu, kas mūs vedīs tuvāk dārza atdzimšanai. Ziedot var baznīcā un Dundagas Tūrisma informācijas centrā — šim mērķim paredzētā ziedojumu kastītē, kā arī kontā ar norādi *Baznīcas dārza labiekārtošanai*: Dundagas evaņģēliski luteriskā draudze; reģ. nr. 90000312622; Pils iela 10, Dundaga, Dundagas novads, LV-3270; a/s Swedbank, HABALV22; konts: LV56HABA0551032312037.

Alanda Pūliņa, draudzes projektu vadītāja

Mobilais mamogrāfs

9. VII, sākot no plkst. 11.00, pie Dundagas Veselības centra Pils ielā 6 aicinām sievietes veikt krūšu izmeklējumus Veselības centra 4 mobilajā mamogrāfā.

Uz mamogrāfa pārbaudi izbrauc tikai pēc iepriekšēja pieraksta. Pierakstīties var pa tālruniem 67142840 un 27866655.

Sievietēm, kas ir saņēmušas uzaicinājuma vēstuli no Nacionālā veselības dienesta Valsts skrīninga programmā, apmeklējums ir bez maksas. Uzaicinājuma vēstule ir derīga 2 gadus kopš nosūtīšanas datuma.

Ar ģimenes vai ārstējošā ārsta norīkojumu, kam ir līgumattiecības ar Nacionālo veselības dienestu, izmeklējums maksā Ls 2.

Ar ģimenes vai ārstējošā ārsta norīkojumu, kam nav līgumattiecību ar Nacionālo veselības dienestu, izmeklējums ir par pilnu maksu.

Vairāk ziņu: www.mamografija.lv vai rakstot uz e-pastu info@mamografija.lv

Jolanta Selezņeva,
SIA Veselības centrs 4 pieraksta konsultante

Dzimtsarakstu nodaļa ziņo

Gada pirmajos 5 mēnešos reģistrētas 5 laulības; 16 jaundzimušie; 27 aizgājuši mūžībā.

Rīta Podkalne

Ievērojot *Fizisko personu datu aizsardzības likumu*, turpmāk publicēsim šādus apkopojumus. Iedzīvotāji individuāli var iesniegt apsveikumus jaundzimušo vecākiem vai izteikt līdzjūtības mirušo piederīgajiem. *Red.*

Šogad kapu svētki novada kapsētās notiks augustā. Tuvākas ziņas jūlija sākumā.

**«Dundadznleks» Nr. 11 (160)
2013. gada jūnijs.**

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauz redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznleku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize